

વિષય-પરિચય.

૧ યાચના. ...	...	...	(વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.) ...	૨૮૭
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	...	...	(મુનિશ્રી દર્શનવિં મહારાજ.) ...	૨૮૮
૩ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા... ..	...	...	(મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ)... ..	૨૯૦
૪ સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ. ...	...	...	(શાસ્ત્રી) ...	૨૯૪
૫ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ. ...	...	...	(વિકૃલદાસ મૂલચંદ શાહ.)...	૩૦૩
૬ પ્રશ્નોત્તર સમશ્યાઓ. ...	...	...	(જગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.)...	૩૦૬
૭ “વિવેક પર્વત.” ...	...	...	(સદ્ગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિજયજી.)...	૩૦૭
૮ આત્મિક રાજ્ય પ્રાપ્તિનો ઉપાય. ...	...	..	...	૩૦૮
૯ આત્માની ત્રણ અવસ્થાની સમજ... ..	...	...	(મો. ન. કાપડીયા.) ...	૩૦૯

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ૨૯-૩૦ મા વર્ષની

“ શ્રી ધર્મપરિક્ષા ” ગ્રંથ ભેટ.

આત્માનંદ પ્રકાશના ઓગણત્રીશ અને ત્રીશમા વર્ષની ભેટ તરીકે જૈન તત્ત્વજ્ઞાન કથાઓ સહિતનો ગ્રંથ “ શ્રી ધર્મપરિક્ષા ” ભેટ આપવાનો તૈયાર થઇ ગયેલ છે. દરેક પેપરોએ લવાજમ વધાર્યા છતાં અમો ફક્ત સાહિત્યની સેવા અર્થે હજુ સુધી તેજ લવાજમ રાખેલ છે. ઉપરાંત એક સુંદર છુક વિવિધ સાહિત્યની દરેક વખતે ભેટ આપવામાં આવે છે તે રીતે આ વખતે ભેટ આપવાની છે.

વી. પી. ચાર્જ વધવાથી અમોએ બે વર્ષનું લવાજમ એક સાથે વસુલ લેવાનો ક્રમ રાખેલ છે.

પુસ્તક ૨૯ અને ૩૦ ના બે વર્ષના લવાજમના રૂ. ૨-૮-૦ અને વી. પી. ખર્ચના રૂ. ૦-૬-૦ મળી કુલ રૂ. ૨-૧૪-૦ નું ભેટના પુસ્તકનું વી. પી. કરવામાં આવશે.

બે વર્ષના લવાજમના રૂ. અઢી તથા ટપાલખર્ચના ત્રણ આના મળી કુલ બે રૂપિયા અગીઆર આનાનું મનોઓર્ડર કરનાર ગ્રાહકોને વી. પી. નહીં કરતાં ભેટની છુક સાદા છુકપોસ્ટથી રવાના કરવામાં આવશે જેથી વી. પી. ખર્ચનો બચાવ તે બંધુઓને થશે.

વી. પી. નહિં સ્વીકારનાર બંધુઓએ અમોને પુર્તજ લખી જણાવવું જેથી સભાના જ્ઞાનખાતાને નુકશાન તથા પોસ્ટ ખાતાને ખાલી મહેનત ન થાય.

દર વર્ષ મુજબ આવજુ શુદ્ધ ૧ થી ભેટની છુકનું વી. પી. કરવામાં આવશે જેથી અમારા કદરદાન ગ્રાહકો સ્વીકારી લેશે એવી વિનંતિ કરીએ છીએ.

સેક્રેટરીઓ.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक २६ भुं)

॥ वन्दे वीरम् ॥

औचित्यादुचितप्रवृत्तिरूपत्वात् । वृत्तयुक्तस्याणुव्रतभद्राव्रतसम-
न्वितस्य । वचनाज्जिनप्रणीतात् । तत्त्वचिन्तनं जीवादिपदार्थसार्थ-
पर्यालोचनम् । मैत्र्यादिसारं मैत्रीप्रमोदकरुणामाध्यस्थ्यप्रधानं सत्त्वा-
दिषु विषयेषु । अध्यात्मं योगविशेषं । अतोऽध्यात्मात् । पापक्षयो
ज्ञानावरणादि क्लिष्टकर्मप्रलयः । सत्त्वं वीर्योत्कर्षः । शीलं चित्तसमाधिः ।
ज्ञानं च ब्रह्मवबोधरूपम् । शाश्वतमप्रतिघाति शुद्धं स्वतेजोवत् । अनु-
भवसंसिद्धं स्वसंवेदनप्रत्यक्षं तद्वृत्तम् । अमृतं पीयूषम् । स्फुटं भवति ।

योगबिन्दु—जी हरिमप्रसूरि.

(पु. २६ भुं) वीर सं. २४५६-५८. आत्म सं. ३६-३७ अंक १ थी १२

प्रकाशक—

श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

वार्षिक मुद्रय रु. १-०-० रपास अर्थ ०-४-०

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

નં.	વિષય.	લેખક.	પૃષ્ઠ.
૧	પ્રારંભ (કાવ્ય)	વેલચંદ ધનજી.	૧
૨	જિનેન્દ્ર સ્તવઃ (કાવ્ય)	ન્યાયતીર્થ મુનિ દિમાંશુવિજયજી મહારાજ.	૨
૩	વ્રતનવર્ષનું મંગલમય વિધાન.	...	૪
૪	મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	અનુ૦ વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ. B. A.	
		૧૪, ૪૩, ૭૪, ૧૦૧, ૧૨૨, ૧૫૨, ૧૭૧, ૨૦૦, ૨૩૦, ૨૫૯, ૩૦૩	
૫	સંપાદકનું કર્તવ્ય.	અનુ૦ ગાંધી.	૧૯, ૪૨
૬	એક ઐતિહાસિક પત્ર.	સં. ભોગીલાલ જ્યેષ્ઠ સાહેબરા.	૨૩
૭	સંસ્કારિત મન.	કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.	૨૫
૮	સ્વીકાર, સમાલોચના.	૨૭. ૫૦, ૭૯, ૧૦૩, ૧૨૯, ૧૫૬ ૧૭૯, ૨૦૪, ૨૮૫	
૯	શ્રી પંચ પરમેષ્ઠીની સ્તુતિ (કાવ્ય)	સં કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ.	૨૯
૧૦	માર્ગી	વેલચંદ ધનજી	૩૦
૧૧	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	મુનિરાજશ્રી દર્શન વિ. મહારાજ.	૩૩, ૬૪,
		૮૨, ૧૦૬, ૧૩૫, ૧૫૮, ૧૮૭, ૨૨૩, ૨૪૧, ૨૮૮	
૧૨	ભગવાન મહાવીર સંબંધી થોડી લઘુકથા	મુનિરાજશ્રી જયંતવિજયજી મહારાજ.	૩૭, ૬૭
૧૩	દ્રવ્યગુણપયોગ વિવરણ.	શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ કાપડીઆ.	૪૦, ૧૬૭
૧૪	વર્તમાન સમાચાર.	૪૮, ૮૦, ૧૩૧, ૨૦૫, ૨૩૫, ૨૮૧	
૧૫	આત્મોપદેશ પદ (કાવ્ય)	...	૫૩
૧૬	ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ	સંગ્રા. સંશો. મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ.	
		૫૪, ૯૨, ૧૪૭, ૧૯૫, ૨૧૪	
૧૭	અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.	આત્મવલ્લભ	૬૦, ૯૦, ૧૧૬, ૧૩૯, ૧૬૩
૧૮	શ્રીમહાવીર ભગવાનના વિહારનીયાદી	મુનિરાજશ્રી જયંત વિ. મહારાજ.	૭૦, ૯૮
૧૯	શુદ્ધદેવ ગુરુની યોગ્ય ઉપાસના વિધિ.	મુનિરાજશ્રી કપૂર વિ. મહારાજ.	૭૧
૨૦	ચર્યા પત્ર.		૮૦
૨૧	દ્વિવ્ય યાદ (કાવ્ય)	વેલચંદ ધનજી.	૮૧
૨૨	મંત્ર-મણી (કાવ્ય)	"	૮૨
૨૩	પ્રશ્નોત્તરો.	મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	૮૭, ૧૧૯
૨૪	શુદ્ધ હૃદયની ભાવના.	"	૮૯

૨૫ ચેતનને (કાવ્ય)	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.	૧૦૫
૨૬ સૌભાગ્યપંચમી કથા.	ભોગીલાલ જ્યેષ્ઠ સાંડેસરા.	૧૧૦
૨૭ ચાલતા દિક્ષા પ્રકરણ સંબંધે કંઈક	I. A.	૧૨૭
૨૮ સુહૃદ ગોષ્ઠી (કાવ્ય)	વેલચંદ ધનજી.	૧૩૩
૨૯ મૈત્રી ભાવનાનો અનુક્રમે થતો વિકાસ-વિસ્તાર.	મુનિરાજશ્રી કંપૂર વિ. મહારાજ.	૧૪૩
૩૦ પ્રમાણિકપણું.	મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૧૪૫
૩૧ પુરુષાર્થ.	"	૧૪૬
૩૨ ધાર્મિક વાંચનમાળા.		૧૫૫
૩૩ ઇશ પ્રાર્થના (કાવ્ય)	ન્યાયતીર્થ મુનિ. હિંમશુવિજયજી મહારાજ.	૧૫૭
૩૪ આત્મિક કેળવણીનો ઉચ્ચ આદર્શ. કર્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ.		૧૬૯
૩૫ લોભે લક્ષણ જાય.	સં. મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૧૭૫
૩૬ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. ૧૭૬, ૧૯૧ ૨૧૮, ૨૪૬, ૨૬૮, ૨૯૦	
૩૭ અભિલાષ. (કાવ્ય)	સંગ્રા. મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૧૮૧
૩૮ કેટલાક ધાતુ પ્રતિમા લેખો.	ભોગીલાલ જ્યેષ્ઠ સાંડેસરા.	૧૮૨
૩૯ આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ.		૨૦૫
૪૦ જૂના ચક્ષુએ નવો રંગ (કાવ્ય)	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.	૨૧૩
૪૧ જિન સ્તવન (કાવ્ય)	રમણિકલાલ છગનલાલ શાહ.	૨૧૭
૪૨ લાલચ.	મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૨૨૧
૪૩ પૈસો.	"	૨૨૨
૪૪ વીર પ્રભુના ઉપસર્ગો.	I. A.	૨૨૭
૪૫ જૈન સમાજમાં લેવાતી કેળવણી સંબંધી બાપણુ.		૨૩૪
૪૬ પ્રભુ એ શક્તિ આપો. (કાવ્ય)	પી. એન. શાહ.	૨૩૯
૪૭ પુષ્પ પૂજન (કાવ્ય)	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.	૨૪૦
૪૮ અહંકારનો ત્યાગ.	મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૨૫૦
૪૯ આત્મબોધ.	"	૨૫૧
૫૦ સમતાનો શોધક.		૨૫૩
૫૧ અભ્યર્થના.	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.	૨૫૮
૫૨ ન્યૈતિ (કાવ્ય)	વેલચંદ ધનજી.	૨૬૩
૫૩ જીવન વિકાસ.	આત્મવલ્લભ.	૨૬૫
૫૪ વિરક્તિ (કાવ્ય)	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.	૨૭૨
૫૫ પાત્રદાન.	રામનો અભિલાષિ.	૨૭૩
૫૬ નિંદા.	શાસ્ત્રી.	૨૭૫
૫૭ પ્રકાશનું.		૨૭૯

૪

૫૮ યાચના.	વિનયકાંત કાંતિલાલ મહેતા.	૨૮૭
૫૯ સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.	શાસ્ત્રી.	૨૯૪
૬૦ પ્રશ્નોત્તર સમસ્યાઓ.	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.	૩૦૬
૬૧ વિવેક પર્વત.	મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	૩૦૭
૬૨ આત્મિક રાજ્ય પ્રાપ્તિનો ઉપાય.	” ” ”	૩૦૮
૬૩ આત્માની ત્રણ વ્યવસ્થાની સમજ.	સં. મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.	૩૦૯

॥ श्री ॐ ॥

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ ચન્દે વીરમ્ ॥

ઔચિત્યાદુચિતપ્રવૃત્તિરૂપત્વાત્ । વૃત્તયુક્ત્યાણુવ્રતમહાવ્રતસમ-
ન્વિતસ્ય । વચનાજ્ઞિનપ્રણીતાત્ । તત્ત્વચિન્તનં જીવાદિપદાર્થસાર્થ-
પર્યાલોચનમ્ । મૈત્ર્યાદિસારં મૈત્રીપ્રમોદકરુણામાધ્યસ્થ્યપ્રધાનં સત્ત્વા-
દિષુ વિષયેષુ । અધ્યાત્મં યોગવિશેષં । અતોઽધ્યાત્માત્ । પાપક્ષયો
જ્ઞાનાવરણાદિ ક્ષિપ્તકર્મપ્રલયઃ । સત્ત્વં વીર્યોત્કર્ષઃ । શીલં ચિત્તસમાધિઃ ।
જ્ઞાનં ચ વસ્ત્વવબોધરૂપમ્ । શાશ્વતમપ્રતિઘાતિ શુદ્ધં સ્વતેજોવત્ । અનુ-
ભવસંસિદ્ધં સ્વસંવેદનપ્રત્યક્ષં તદ્વૃત્તમ્ । અમૃતં પીયૂષમ્ । સ્ફુટં ભવતિ ।

યોગચિન્દુ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિ.

પુસ્તક ૨૯ } વીર સં. ૨૪૧૮. આષાઢ. આત્મ સં. ૩૬. { અંક ૧૨ મો

યાચના.

(ખંડ સારંગ)

વીર ત્રિશલાશુના બાલ,	
સિદ્ધારથ સુતેશ એ જગતાર.	વીર૦
અર્પો પ્રભુ તુમપે બહાલ,	
તવ આજ્ઞામાં સાગર સમ સાર.	વીર૦
ભકતને કર્યા તેં ન્યાલ,	
ઉતાર હવે અમને ભવપાર.	વીર૦
કર્મનો ન અમને ખ્યાલ,	
તુજ મુજ બસ એક જ આધાર.	વીર૦
ઉરે વસો ચિરકાલ,	
પ્રભુ વીર નિરંજન નિરાકાર.	વીર૦
તુમ એક જ ભવપાલ,	
કર્મ કચડીત અમને ઉગાર.	વીર૦

વિનયકાંત કાંતિગ્રાહ મહેતા.

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગિઆર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ,
શ્રીતીર્થંકર ચરિત્ર.
(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૫ થી શરૂ)

શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર.

અં ૧ સૂત્ર ૩.

તે ચંપાનગરીમાં કેણિક નામે રાજા હતો. વર્ણન—

૧-૪ તે કાલે તે સમયે શ્રમણુલગવાન મહાવીરના અંતેવાસી આર્ય-સુધર્મા સ્થવિર, ઉત્તમ જ્ઞાતિવાળા, શ્રેષ્ઠ કુલવાળા બલ-રૂપ-વિનય-જ્ઞાન-દર્શન, ચારિત્ર તથા નમ્રતાયુક્ત, ઓજસ્વી, તેજસ્વી, વચસ્વી, યશસ્વી, કોધ રહિત, માન-રહિત, માયારહિત, લોભરહિત, જિતેન્દ્રિય, જિતનિદ્ર, જિતપરિષદ, જિવિતાશા-રહિત, મરણ, ભયમુક્ત તપઃપ્રધાન ગુણુશ્રેષ્ઠ ક્રિયા, વ્રત, નિગ્રહ (નિષિદ્ધત્યાગ, નિર-ચય, ઋણુતા, કોમળતા, ક્રિયાદક્ષતા, ક્ષમાશુભિ, નિર્લોભતા, વિદ્યા, મંત્ર, બ્રહ્મચર્ય, વેદજ્ઞાન, નય, નિયમ, સત્ય, શૌચ, જ્ઞાનદર્શન તથા ચારિત્રમાં શ્રેષ્ઠ ઉદ્ધાર, (પ્રખર તપસ્વી) આત્મનિરપેક્ષ, કડક વ્રતવાન, ઘોર તપસ્વી, કડક બ્રહ્મચારી, દેહમમતા-રહિત, સંક્ષિપ્ત-વિપુલ, તેજોલેશ્યાવાળા, ચૌદપૂર્વી, ચાર જ્ઞાનવાળા, ૫૦૦ મુનિઓથી વીંટળાએલા, અનુક્રમે ચાલતા, ગામોગામ ફરતા, સુખેથી વિહાર કરતા, જ્યાં ચંપાનગર છે, જ્યાં પૂર્ણભદ્ર ચૈત્ય છે ત્યાં પધાર્યા. આવીને મુનિ-યોગ્ય સ્થાન મેળવી, સંયમ અને તપ વડે આત્માને ભાવતા ત્યાં રહ્યા.

અં ૧ સૂત્ર ૭ થી ૩૧ મેઘકુમાર ચારિત્ર.

અં ૧ સૂત્ર ૨૫ મેઘકુમારની દીક્ષા. દીક્ષાપદ્ધતિ.

ત્યારબાદ તે મેઘકુમારના માતા-પિતા (રાજા શ્રેણિક અને રાણી ધારણી) મેઘકુમારને આગળ કરીને જ્યાં શ્રમણુલગવાન મહાવીર છે ત્યાં આવે છે. આવીને શ્રમણુલગવાન મહાવીરને ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા દે છે, વાંદે છે, નમે છે. વંદન-નમસ્કાર કરીને આ પ્રમાણે બોલ્યા. “ હે દેવાનુપ્રિય ! આ મેઘકુમાર અમારો એકનોએક પુત્ર છે. ઇષ્ટ છે, કાંત છે, જીવનના શ્વાસરૂપ છે, હૃદયમાં આનંદ પ્રકટાવનાર છે, જે ઉંખરાના કુલની પેઠે શ્રવણથી પણ દુર્લભ છે, તો પછી દર્શનથી તો કહેવું જ શું ? જેમ નીલોત્પલ કમલ તથા કુમુદ (પોયણી) કુલ કાઠવથી ઉત્પન્ન થયા છે, જલમાં વધ્યા છે; છતાં તેઓ કાઠવના મેલથી લીંપાતા નથી, જળના કણીયાથી પણ લીંપાતા નથી, એ જ રીતે આ મેઘકુમાર કામથી ઉત્પન્ન થયેલ છે, ભોગોથી મોટો થયો છે, છતાં કામ-

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૨૮૯

મળથી લેપાયો નથી, ભોગરજથી લેપાયો નથી, તો હે દેવાનુપ્રિય ! આ કુમાર સંસારનાં ભયથી ઉદ્વિગ્ન બન્યો છે, જન્મ-જરા મૃત્યુથી ભય પામ્યો છે; એટલે આપની પાસે મૂઢ બની, ઘર છોડી, અનગારપણે પ્રવર્જિત થવા ઇચ્છે છે. હે દેવાનુપ્રિય ! અમો આપને શિષ્ય-ભિક્ષા દઈએ છીએ. હે દેવાનુપ્રિય ! અમારું આ શિષ્યદાન ગ્રહણ કરો.”

ત્યારે શ્રમણભગવાન મહાવીર મેઘકુમારના માતા-પિતાએ પૂર્વોક્ત વચન કહ્યે છતે આ વચનોને બરાબર સાંભળે છે. ત્યારબાદ મેઘકુમાર શ્રમણભગવાન મહાવીરની પાસેથી ઇશાન કોણમાં જાય છે. જ્યને આપોઆપ આભરણો છોડે છે, અલંકાર છોડે છે ત્યારે મેઘકુમારની માતા હંસલક્ષણ-પટશાટક વડે તે આભરણ-અલંકારોને ગ્રહણ કરે છે. ગ્રહણ કરીને હાર-જલધારા-સિંદૂરા અને ત્રુટેલી મોતી-માલા સમાન આંસુએને છોડતી છોડતી, રોતી રોતી, કાંદતી કાંદતી, વિલપતી વિલપતી આ પ્રમાણે બોલી—“હે પુત્ર ! સંયમમાં પ્રયત્નબદ્ધ રહેવું, હે પુત્ર ! અશક્યને શક્ય બનાવવું, હે પુત્ર ! પરાક્રમી બની રહેવું, આ સંયમારાધનમાં પ્રમાદ કરવો નહીં. અમોને પણ આજ માર્ગ મળેા.” એ પ્રમાણે કહી મેઘકુમારના માતા-પિતા શ્રમણભગવાન મહાવીરને વાંદે છે, નમે છે. નમીને જે તરફથી આવ્યા હતા તેજ દિશામાં ચાલ્યા ગયા.

અવ્ય સૂત્ર પર થી ૬૧ શૈલકમુનિ, થાવર્યા પુત્ર, મુનિ શુકપરિત્રાજક-ચરિત્ર, શત્રુંજયમાં મોક્ષાગમન પ-પ૩ તે કાલે અને તે સમયે અરિહંત અરિષ્ટ-નેમિ ભગવાન હતા, જેનું વર્ણન પૂર્વોક્ત સ્વરૂપ પ્રમાણે-(ભગવાન મહાવીર-સ્વામીના વર્ણન પેઠે) હતું. તથા દશ ધનુષ્ય ઉંચા નીલોત્પલ, ગવલગુલિકા, તથા અતસી પુષ્પ સમાન કાંતિવાલા સાથે રહેલ ૧૮૦૦૦ સાધુઓથી વીંટા-એલા, સાથે રહેલ ૪૦૦૦૦ સાધ્વીઓથી વીંટાએલા, પૂર્વાનુપૂર્વી ચાલતા જ્યાં દ્વારિકાનગરી છે, જ્યાં રૈવતક પર્વત છે, જ્યાં નંદનવન ઉદ્યાન છે, જ્યાં સુરપ્રિય યક્ષનું યક્ષભૂવન છે, જ્યાં શ્રેષ્ઠ અરોકવૃક્ષ છે ત્યાં આવ્યા. આવીને મુનિયોગ્ય સ્થાન મેળવી સંયમ અને તપવડે આત્માને ભાવતા રહ્યા.

પ-પ૫ થાવર્યાપુત્રનું હજાર મુનિ સાથે શત્રુંજયમાં આગમન અને મોક્ષપ્રયાણ.

પ-પ૬ શુકપરિત્રાજક અણુગારનું ૧૦૦૦ મુનિ સાથે શત્રુંજયમાં આગમન, મોક્ષ.

પ-૬૧ શૈલગ પ્રમુખ ૫૦૦ સાધુઓનું શત્રુંજયમાં આગમન, મોક્ષાગમન.

(ચાલુ)

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા. (ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૨ થી શરૂ.)

(પાવાપુરી)

મંદિરના જીર્ણોદ્ધાર વખતે મૂળ મંદિરનો પાયો ઠેઠ નીચે સુધી તપાસવામાં આવ્યો હતો, તેમાંથી બે હજાર વર્ષની પુરાણી ઇંટો નીકળી હતી, જેનો નમુનો અત્યારે પણ બહાર રાખવામાં આવેલ છે. આ જલમંદિરનો અનેકવાર જીર્ણોદ્ધાર થયાનો ઉલ્લેખ મળે છે, પરંતુ મૂળસ્થાન અને પાટુકા એમને એમજ છે; એટલે કે મંદિરની અંદર મૂળવેદીમાં વીરપ્રભુની જે પાટુકા છે તે અતીવ પ્રાચીન છે. નંદિવર્દ્ધન રાજાએ જ તે પાટુકાઓ ભરાવી હતી. પાટુકા બહુ પ્રાચીન હોવાથી અત્યંત જીર્ણ થઈ ગયેલ છે. રોજ રૂપાનું ખોળું ચઢાવે છે, કદી કદી સોનાનું ખોળું ચઢાવે છે, અને ખાસ દિવસોમાં હીરાની પાટુકાથી તેને શોભાવે છે. ત્યાં મંદિરના જીર્ણોદ્ધારક સ્વેતાંબર શેઠનો જૂનો શિલાલેખ છે, તે પણ બંધ જ રાખવામાં આવે છે. પહેલાં તો અહીંયા પાંચ^૧ જન મૂર્તિઓ હતી. અત્યારે એક મૂર્તિ બિરાજમાન છે, તેમજ બે બાજુ પ્રથમ ગણધર શ્રીગૌતમસ્વામી અને પંચમ ગણધર શ્રીસુધર્માસ્વામીની પાટુકા છે. મંદિર નાનું છતાંય રળીયામણું અને પરમ શાંતિદાયક છે. બહાર બે બાજુ બે દેરીઓ છે, તેમાં એકમાં સેળ સતીઓની પાટુકા છે અને બીજી દેરીમાં જીર્ણોદ્ધાર કરાવનાર, ઉપદેશ આપનાર, સાધુ મહાત્માની પાટુકા છે. હમણાં જે નવો જીર્ણોદ્ધાર થયેલ છે તેમાં વિશાલ આરસનો ચોતરફ પરથાર છે, પથ્થરનો કઠેરો છે અને વચમાં-ચારે બુણામાં ચાર દેરીઓ છે. આરસની બનાવેલી તે દેરીઓ છે. નવો આરસનો દરવાજો પણ સુંદર બનેલ છે. મંદિરના જીર્ણોદ્ધાર કરાવનાર શેઠીયા (સ્વેતાંબરી) ના નામનું સુંદર બોર્ડ મંદિર ઉપર લગાવવામાં આવ્યું છે.

વિશાળ તળાવમાં સુંદર લાલ કમળો થાય છે, તે તેનું કમળાકર નામ સાર્થક કરે છે. સરોવરમાં મોટાં મોટાં માછલાં અને સર્પ પણ પુષ્કળ પ્રમાણમાં રહે છે. આવું અભયપ્રદ સ્થાન આ સિવાય તેમને બીજું કયાં મળે તેમ હતું? જગતના જીવોને અભય આપનાર, અભયનો ઉપદેશ આપનાર વીરપ્રભુના અગ્નિસંસ્કારનું સ્થાન આજે પણ પુરેપુરું અભયપ્રદ છે.

૧ આ માટે આગળ ઉપર તેની નોંધ આપી છે તે જુઓ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૨૯૧

સંસારના ત્રિવિધ તાપથી બળતા-ઝળતા માનવીને પરમશાંતિ અર્પે છે. આ તળાવના સાપ માંછલાતું લક્ષણ નથી કરતા અને જીવો પણ માંછલાતું લક્ષણ નથી કરતા. ડાંગેરનાં હળીયારાં ખેતરો મંદિરની ચોતરફ વીંટળાઈને સુતાં સુતાં પોતાનાં જળકણ્ણદ્વારા મન્દ હાસ્ય વેરતાં હોય તેમ બહુ જ મનોહર અને પ્રિય લાગે છે. તળાવનો પંકોદ્ધાર મુશિદાબાદવાસી મહતાબકુંવર બિબિએ (શ્વેતાંબર જૈન શ્રાવિકા) કરાવ્યો છે. જલમંદિરની સામે જમણી બાજુએ મહતાબબિબિએ બંધાવેલ સુંદર જીનમંદિર છે. મૂળ નાયક શ્રીમહાવીરસ્વામી એક બાજુ આદિનાથ પ્રભુ અને બીજી બાજુ પરમ શાંતિદાયક શ્રીશાંતિનાથ પ્રભુ બિરાજમાન છે. ઉપર ચૌમુખજી છે, ત્યાંથી પાવાપુરીનું દૃશ્ય બહુજ મનોહર લાગે છે. સામે જલમંદિર, એક બાજુ ગામમંદિર, બીજી બાજુ સમ-વસરણમંદિર અને ધર્મશાળાઓ આદિ બધું દેખાય છે.

પાવાપુરીમાં આસો વદી ૦)) દિવાળી ઉપર મોટો મેળો ભરાય છે. હજારો ભાવિક આત્માઓ ભાવઉદ્ઘાતનું સ્મરણ કરી કૃતકૃત્ય થાય છે. જલમંદિરમાં તે રાત્રે અદ્ભુત વાતાવરણ જામે છે, તેમાં જલમંદિરમાં બિરાજમાન વીરપ્રભુની પાડુકા ઉપરનું છત્ર ખરાખર પ્રભુના નિર્વાણ સમયે જ આપો-આપ હાલે છે. જાણે કોઈ અદૃશ્ય શક્તિસંપન્ન તેને હલાવતું હોય તેટલા જોરથી હાલે છે. ગયે વર્ષે તો ૫ થી ૭ મીનીટ સુધી છત્ર ફરતું જ-હાલતું રહ્યું હતું આ. વાત તદ્દન સત્ય જ લાગે છે. તદ્દન સુધારક વિચારના એક મહા-નુભાવે જ્યારે આ દૃશ્ય જોયું ત્યારે તેમના હૃદયમાં પણ સ્વાભાવિક ભક્તિ અને પ્રેરણા સ્ફૂરી અને તેમણે કહ્યું કે મેં આ વાત સાંભળી હતી, પરંતુ હું માત્ર તેને શ્રદ્ધાજીઓની વાત છે એમ કહી હસી કહાડતો; કિન્તુ નજરે જોયા પછી એમ લાગે છે કે તે વાત તદ્દન સત્ય છે. આખી રાત જાગરણ કરી તે દૃશ્ય જોવા પ્રભુની સામે જ બેઠો હતો, પરંતુ આપણે શ્વેતાંબરો જે ટાઈમે પ્રભુનું નિર્વાણ માનીએ છીએ તે જ સમયે છત્ર ફરે છે. મેળા પ્રસંગે અજીમગંજનિવાસી બાબુજી નવલખાજી શ્રીયુત નિર્મલકુમારસિંહજી અહીં આવી શ્રીસંઘની સારી રીતે ભક્તિ કરે છે. મંદિરોની દેખરેખ પણ તેઓ રાખે છે. મેળા પ્રસંગે બાબુ ધનુલાલજી અને તેમના કુટુંબની સેવા પણ બહુ જ પ્રશંસનીય છે, તેમજ પાવાપુરીની વ્યવસ્થાપિકા શ્વેતાંબર પેઢીનો વાર્ષિક રીપોર્ટ વિગતવાર કહી સંભળાવી આવક તથા ખર્ચ બતાવી, જે વસ્તુની જરૂરીઆત હોય તે માટે અપીલ કરે છે. તળાવને ફરતી ચોતરફ વિશાળ પાજ છે-મોટો રસ્તો છે તેમાંથી રથયાત્રાનું ઝુલુસ-સ્વારી પસાર થાય છે. આ રસ્તો પણ શ્વેતાંબર પેઢીના કબજામાં છે. બાબુ ધનુલાલજી વચ્ચે વિસામા અને ઘાટ બંધાવી રસ્તો મજબુત કરી યાત્રુઓને વધારે અનુકૂળતા થાય તે માટે સ્કીમ ઘડી રહ્યા છે. તળાવનો રસ્તો મૂકી બાબુ

૨૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પર દિગંબર જૈન મંદિર અને ધર્મશાળા તેમજ દવાખાનું તથા શ્વેતાંબરો તરફથી આલતું વૈદ્યાલય અને દાનશાળા છે. તળાવને એક કાંઠે જ અજીમગંજવાસિ બાબુ કાલિદાસજી હુગડ (શ્વેતાંબરી શ્રાવક) ની સુંદર ધર્મશાળા છે. આ સિવાય ૫-૬ ધર્મશાળાઓ પણ છે. અહીંના મંદિરો અને ધર્મશાળાની વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર પેઢીના મેનેજર બાબુ ધનુલાલજી સુચન્તિ અને તેમના ભાઈઓ રાખે છે. તેમની તીર્થ પાછળની મહેનત અને ભક્તિ પ્રશંસનીય છે. શ્વેતાંબરોને પોતાના વડીલ બંધુનું માન આપનાર દિગંબર બંધુઓ અવારનવાર સત્તા માટે માગણી કરી, અવારનવાર ડખલગિરી કરે છે. હમણાં હમણાં તેમનો સત્તાનો શોખ વધવા માંડ્યો છે, તે એટલે સુધી કે દરેક શ્વેતાંબર તીર્થને દિગંબર બનાવવા અને તેમાં ન ફાવીએ તો લઢી ઝઘડી, ડોર્ટમાં હજારો લાખોનો ધુમાડો કરી, અર્ધો હિસ્સો તો જરૂર પડાવવો અને પડાવવો જ. તેમની આ અયોગ્ય પ્રવૃત્તિનું શું પરિણામ આવશે તે તો ભાવિ ઇતિહાસકાર આલેખશે, પરંતુ હું તો કહું છું કે આમાં લગારે લાભ કે ફાયદો નથી. પાવાયુરીમાં દિગંબરોએ શ્વેતાંબરો સામે સાત સાત વાર કેસ માંડ્યા અને બધામાં તેમનો પરાભવ થયો તેમની અયોગ્ય માંગણીઓ નામંજુર રહી છતાંય તેમને શાંતિ પકડવાની સફળુદ્ધિ નથી આવતી તે પણ આશ્ચર્ય છેને ? જો કે આમાં આખી દિગંબર સમાજનો દોષ નથી, તેમાં બધા સમ્મત પણ નથી એમ મને ભાર દઈને કહેવામાં આવ્યું છે. બધો દોષનો ટોપલો દિગંબર તીર્થરક્ષક કમિટી (એક દિગંબરભાઈના શબ્દોમાં કહું તો સમાજની સત્યાનાશી ઝઘડાળુ કમિટી) અને તેના અમુક ધનસંપન્ન વ્યવસ્થાપકોને માથે જ મઢવામાં આવે છે. તેમાંય ખાસ કરીને ઇન્દોરવાસી એક ગૃહસ્થ....તથા બેરીસ્ટર....મહોદયનું નામ પ્રથમ આવે છે. તે મહા નુભાવ જેમ જેમ લક્ષ્મીસંપન્ન થતા ગયા તેમ તેમ તેમની રાહુદૃષ્ટિ શ્વેતાંબર તીર્થો ઉપર વધારે કૂરતાથી પડવા માંડી છે. તીર્થને નામે લાખો રૂપિયા એકઠા કરાવી, પોતાની લાગવગ વાપરી સમાજમાં ઝઘડાની ઝડ નાંખતા જાય છે. નહિં તો આજથી પચાસ વર્ષ પહેલાં આવા ઝઘડાનું નામનિશાન નહોતું. દરેક તીર્થોની વ્યવસ્થા શ્વેતાંબર પેઢી અને તેમના મેનેજરો રાખતા; તથા દિગંબર ભાઈઓને પણ આત્મકલ્યાણના માર્ગને લાભ પ્રેમથી લેવા દેતા હતા. શ્વેતાંબરોને પોતાના વડીલ બંધુ માની તેમનું સન્માન અને સત્કાર કરતા હતા આજે નથી એ ધર્મબંધુભાવના કે નથી મૈત્રીભાવના, બદલામાં વૈમનસ્ય અને અવિશ્વાસ વધતાં જાય છે. મહાનુભાવો ! રાગદ્રેષ જીતવાનાં એ તીર્થસ્થાનોમાં રાગદ્રેષ વધે તેવું ન કરો, તેમાં આત્મહિત કે સ્વકલ્યાણ નથી. શાસનદેવ તેમને સફળુદ્ધિ અર્પે અને સમાજમાં પડતી કૂટને જોડવાનું બળ અર્પે એ જ શુભેચ્છા. આજે જ્યારે આખું હિન્દ બ્રાતૃભાવની સાંકળે શુંથાવા તત્પર બન્યું

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૨૯૩

છે, ત્યારે દિગંબર સમાજના એ ધનસંપન્ન અગ્રેસરો એકચત્રાની સાંકળના અંકોડા તોડી સમાજશક્તિનો ખાસ કરી રહ્યા છે. કોર્ટોમાં ખર્ચાતા એ રૂપિયા શાસનના ઉદ્દય અર્થે, શાસનના અનુયાયીઓની ઉન્નતિ અર્થે વાપરી શાસન-સુભટ બનો, વ્યર્થ ઝઘડા અને લક્ષ્મીના હુવ્યચંને અટકાવો, પોતાના જ ભાઈઓ સામે લઠવાથી કોતું કડ્યાણ થયું છે ? આ તટસ્થ અને હિતબુદ્ધિએ આપેલી સૂચનાનો દરેક સદુપયોગ કરે એમ ઇચ્છું છું. અન્તમાં તીર્થરક્ષક શ્રીચુત ધન્નુલાલજી સુચન્તિ, તેમના લઘુ બન્ધુ લક્ષ્મીચંદ્રજી તથા તેમના બીજા સહાય-કોને ગમે તેવા વિદ્યન સમયે પણ ઉભા રહી તીર્થ સાચવી રહ્યા છે તે બદલ ધન્યવાદ ઘટે છે.

પાવાપુરીની મહત્તાસૂચક નીચેના પ્રાચીન પદ્યો ખાસ મનનીય છે. જલ-મંદિરમાં કેટલી ભૂતિઓ હતી તે આજથી ત્રણસો વર્ષ પહેલાં યાત્રાએ આવેલ વિદ્વાન જૈનસાધુ શું લખે છે તે પણ જુઓ.

- “ કનક કમલ પરિઠંય તઉ પાય પાવાપુરિ આવઠ જીણરાય. ૭૨
 ઇન્દ્રભૂતિ પ્રમુખ ઇચ્ચાર ચક્કર્મ કરઈ તેણીવાર;
 સઘ ચોમાલીસ બ્રાહ્મણ મિત્ર્યા મિથ્યામતિ મોહઈ ઝલહલ્યા. ૭૩
 મન અભિમાન ધરી આવી આ નામ લેઈ જન બોલાવીયા;
 મન સંસઘ ટાલઈ જનવરૂ દેઈ દિક્ષા થાખ્યા ગણધરૂ. ૭૪
 સંઘ ચતુર્વિધ થાખી તામ વિચરઈ દેસન ચરપુર આમ;
 ભવિકજીવ પ્રતિબોધિ કરી અનુકમઈ આવઠ પાવાપુરી. ૭૫
 જીવિત વરસ બહુતરી જાણુ પુણ્ય પાપ ફલ કહઈ સુભાણુ;
 પધાન અધ્યયન મનિભાવઈ ધીર મુગતિ પહોંતા શ્રી મહાવીર. ૭૬
 ગાતમસ્વામિ કેવલ વરઈ ચોસઠી ઇન્દ્ર મહોચ્છવ કરઈ;
 સંઘ ચતુર્વિધ હર્ષ અપાર જગમાં વર્ત્યો જયજયકાર. ૭૭
 વીર જીણેસર ગણધરવાદ પૂજી પગલાં તિહાં પ્રાસાદ;
 મુગતિ પહોંતા જહાં જન વલી પૂજી જઈ પગલાં નિરમલી. ૭૮
 સરોવરમાંહિ સુદ્ધ વિહાર જાણુ ભવિઅણુનો આધાર;
 જન પ્રતિમા ^૧ પંચ પગલાં હવે પૂજી પ્રણમી કીજઈ સેવ. ૭૯

(જયવિજયવિરચિત સમ્મેતશિખર તીર્થમાલા પૃ. ૩૧)

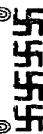
૧ આજથી ત્રણસો વર્ષ પહેલાં આવેલ વિદ્વાન જૈનસાધુ અહીં જલમંદિરમાં પાંચ પ્રતિમાજી હોવાનું લખે છે. હાલમાં એક પ્રતિમાજી છે તેને હટાવવા માટે દિગંબર ભાઈ-ઓએ શ્વેતાંબરોને નાલકના હેરાન કરવા કેસ માંડેલ છે. તેઓ આ ઐતિહાસિક પુરાવા તરફ ધ્યાન આપી કંઈક બોધ લ્યે તો સારું. નકામા કોર્ટમાં પૈસા ખર્ચવાથી કાંઈ લાભ નથી. તેમાં બન્ને પક્ષને હાનિ છે.

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.

વિવિધ પ્રકારની શોભાને ધારણ કરતી, પ્રભાવ ભરેલા પ્રકાશથી પ્રકાશ-માન થતી, અને તીવ્ર તેજના ઉદ્ભાસથી આશ્રિતોને આંજી નાંખતી એક સુંદરી પશ્ચિમદિશાના પ્રદેશમાં ઉભી હતી. તેણીના મુખચંદ્રની પ્રભા આસપાસ પ્રસરી રહી હતી. તેની પાસે ઉભેલી ચાર સુંદર યુવતીઓ તેણીની ખુશામત કરતી હતી. તેઓમાંથી એકના હાથમાં રત્નજડિત સુવર્ણનો કલશ હતો, બીજાના હાથમાં પૂર્ણચંદ્રના જેવું તેજસ્વી છત્ર હતું, ત્રીજાના હાથમાં રક્તવર્ણથી સુશોભિત કુંકુમપાત્ર હતું અને ચોથીના હાથમાં મનોહર પુષ્પોની માળા હતી.

આ સમયે પૂર્વ દિશામાંથી એક બીજી યુવતી આવતી હતી. તેના શરીરનો વર્ણ શ્યામ હતો, તેણીનું શરીર પુષ્ટ દેખાતું હતું, પણ તે પુષ્ટિ સોજા ચડવાથી થયેલી હતી. તેણીની સાથે અદ્ભૂતવેષને ધારણ કરનારા ત્રણ પુરૂષો ચાલતા હતા. તે પુરૂષોમાંના એક પુરૂષના હાથમાં ખર્જૂ હતું, બીજા પુરૂષના હાથમાં પાશ હતો, અને ત્રીજા પુરૂષના હાથમાં માંખણનો પિંડ હતો. આ ત્રણ પુરૂષોની ઈચ્છા પ્રમાણે તે સ્ત્રી વર્તતી હોય તેમ દેખાતું હતું; કારણ કે તે પુરૂષો ચાલવાનો જે માર્ગ બતાવતા તે માર્ગે તે સ્ત્રી પ્રસન્ન થઈને ચાલતી હતી.

પૂર્વ દિશામાંથી ચાલી આવતી આ યુવતી જે સ્ત્રી પશ્ચિમ દિશામાં ઉભી હતી, તેની સામે આવી ઉભી રહી. તેણીને જોતાં જ પશ્ચિમની પ્રમદાએ પોતાની ચાર સખીઓની સાથે હાસ્ય કરવા માંડ્યું. તેણીને હાસ્ય કરતી જોઈ તે યુવતી આશ્ચર્ય પામીને બોલી “ ભદ્રે, કેમ હાસ્ય કરે છે ? તું કોણ છે ? સૌંદર્યના મહત્તી મત્ત થયેલી તારા જેવી સ્ત્રીને વિદ્વાનો ઘિછારે છે !

તેણીએ ઉદ્ધતાઈથી ઉત્તર આપ્યો. “ અરે કંગાળ ! તું કોણ છે ?

કવિ હંસસોમ પાવાપુરીના જલમંદિરમાં બે થુભ હતા તેમ લખે છે જુઓ.

દોઢથુભ સોહામણા એટા લઈ મન અસમાહિ;

પાસ જીણેસર ગાયસ્ત્યું નિરમાલડીએ જલ સરોવરમાહિ મણો ૨૨

પાવાપુરીની પોષ્ટ ઓફીસ **ગીરીચક્ર** છે અને તાર ઓફીસ બિહારમાં છે. ગૃહસ્થોને આવવા માટે પટણથી બખ્તીયારપુર લાઇનમાં બિહાર સ્ટેશન છે. બિહારથી ૮ માઇલ પાવાપુરી છે, તેમજ ગયાથી નવાદા થઈ કચુલ જતી લાઇનમાં નવાદા સ્ટેશન પણ ઠીક છે. અહીંથી ગુણ્યાલાનાં દર્શન પૂજન કરી મોટર રસ્તે પાવાપુરી જવાય છે. કુલ ૧૪ માઇલનું અંતર છે. (ચાલુ)

સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.

૨૮૫

મારામાં સૌંદર્ય છે, એટલે હું શામાટે મત્ત ન બનું? જો તારામાં સૌંદર્ય હોતો તો તું પણ મત્ત બનતો. તારી દીન અને કુરૂપી આકૃતિ જોવાથી મને હાસ્ય થયું છે! તું મારો પ્રભાવ બાણતી નથી, એટલે તને શી ખબર પડે?”

“માટે જ તને ઓળખવાની મારી ઇચ્છા છે. તું કોણ છે અને ક્યાં રહે છે?” શ્યામાએ અવગણના કરી ઉત્તર આપ્યો.

“હું સંપત્તિ છું. મારું નામ આ દુનિયામાં પ્રખ્યાત છે. વિશ્વની સમગ્ર પ્રજા મારી આહવા રાખે છે. એવો કોઈપણ પુરૂષ નથી કે જે મને નહીં આહતો હોય. મારી સંપત્તિની મહત્તા તારા જેવી કંગાળ કાંતા શી રીતે બાણી શકે?” મદ્દ ભરેલા વચનોથી તેણીએ જણાવ્યું.

“તેં મને કંગાળ શી રીતે બાણી? હું કાંઈ તારાથી ઉતરતી નથી. જેવી રીતે આ દુનિયાના ઘણા લોકો તને આહ છે, તેવી રીતે આ દુનિયાના કેટલાએક લોકો મને પણ આહ છે.” કોંઘના આવેશથી તેણીએ સામું કહ્યું.

“અરે તું કોણ છે? તારા જેવી કુરૂપાને આહનાર કોણ છે? તારું નામ અને ઠામ બાણવાની મારી ઇચ્છા છે.” સંપત્તિએ આતુરતાથી જિજ્ઞાસા પ્રગટ કરી.

“મારું નામ વિપત્તિ છે. હું આ વિશ્વમાં સર્વ સ્થલે વ્યાપક છું. કોઈ પણ એવો દેશ કે સ્થાન નથી કે જેમાં મારો વાસ નહીં હોય.” વિપત્તિએ ગર્વ દર્શાવતાં કહ્યું.

“આ વિશ્વમાં તારી વ્યાપકતા હશે, પણ તેથી કાંઈ તું ઇચ્છવા લાયક નથી. કોઈ પણ બુદ્ધિમાન પુરૂષ તને આહતો નથી. સર્વ જનો તને ધિક્કાર આપનારા છે. આ જગતમાં જો કોઈ પણ અધમ ગણાતું હોય તો તું પોતે જ છે.” સંપત્તિએ તિરસ્કારપૂર્વક જણાવ્યું.

“અરે સૌંદર્યના ગર્વથી ગાજનારી સંપત્તિ! હું ગમે તેવી છું, પણ જ્યાં મારો વાસ થાય છે, ત્યાં મનુષ્યની મનોવૃત્તિ ધાર્મિકભાવને ધારણ કરે છે; એ તો નક્કી જ છે, અને જ્યાં તારો વાસ થાય છે, ત્યાં લોકોની મનોવૃત્તિમાં અનેક બાતના હુગુણો પ્રવેશ કરે છે.” વિપત્તિએ પોતાનો ઉત્કર્ષ દર્શાવતાં જણાવ્યું.

“અરે અભદ્રરૂપે! જ્યાં તારો વાસ હોય છે, ત્યાં મનોવૃત્તિ ધાર્મિકભાવને ધારણ કરે છે, એ વાત મારા માનવામાં આવતી નથી; કારણ કે જો તારો યોગ થઈ આવ્યો તો પછી હૃદયમાં અશાંતિ ઉત્પન્ન થાય છે, અને જ્યાં હૃદયમાં અશાંતિ હોય ત્યાં ધાર્મિકભાવ હોઈ શકે જ નહીં. અને જ્યાં મારો

૨૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાસ થાય છે, ત્યાં દુર્ગુણો પ્રવેશ કરે છે, એ વાત પણ તદ્દન અસંભવિત છે, કારણ કે સંપત્તિના યોગથી હૃદય શાંતિ મેળવે છે અને અનેક જાતનો આનંદ અનુભવાય છે. ” સંપત્તિએ પોતાનો પક્ષ સિદ્ધ કરવા જણાવ્યું.

“ અરે ઉન્મત્તે ! તને મારા સ્વરૂપની ખબર જ નથી. જ્યાં હું વિપત્તિ રહું છું, ત્યાં માણસને ધર્મ, વૈરાગ્ય વગેરે સદ્ગુણોનું સ્મરણ થઈ આવે છે. તેને માટે કહેવત છે કે “ હુએ સાંભરે રામ અને સુએ સાંભરે સોની ” તેમ વળી કેટલાએક વિદ્વાનો પણ કહે છે કે, “ વિપદઃ સંતુ નઃ શશ્વદ્ યાસુ સંકીર્ત્યંતે પ્રમુઃ ” “ અમોને હંમેશા વિપત્તિઓ હજી કે જેથી અમો વિપત્તિઓમાં પ્રભુનું કીર્તન કરીએ ” આ ઉપરથી તને સમજાશે કે ઘણા ઉત્તમ પુરૂષો મને પસંદ કરે છે, અને જ્યાં મારો વાસ થાય છે, ત્યાં પ્રભુભક્તિ અને ધર્મ વૈરાગ્ય વિશેષ આચરવામાં આવે છે. ” વિપત્તિએ પોતાની મહત્તા દર્શાવતાં કહ્યું.

“ ત્યારે શું હું જગતમાં નકામી છું ? મારો અહિંસુત મહિમા તારા જાણવામાં જ નથી ? કદિ કોઈ કંટાળી ગયેલા પુરૂષો તારા યોગમાં ધર્મ કે પ્રભુ-કીર્તન કરતાં હશે, પણ તેથી શું મારો મહિમા ઘટી ગયો ? આ સર્વ વિશ્વ સંપત્તિનું જ સાથી છે, અને આ જગતમાં મોટામાં મોટા કાર્યો મારાથી જ સાધ્ય થઈ જાય છે. મારા સિવાય કદિપણ મહત્તાનું દર્શન થતું નથી. ” સંપત્તિએ આત્મસ્તલાધાપૂર્વક જણાવ્યું.

“ અરે ! આત્મસ્તલાધા કરનારી અબળા, તારા યોગથી જગતમાં કેવું વિપરીત બને છે ? તેનો વિચાર કર. અનેક જાતના છલ-કપટ, પ્રપંચ, શઠતા અને નીચતા તારે માટે જ ઉત્પન્ન થાય છે. તારા સહવાસના વિપરીત પરિણામો જોઈને જ મોટા મોટા ચક્રવર્તીઓ, રાજાઓ અને શ્રીમંતો તારો ત્યાગ કરી વનમાં ચાલ્યા ગયા છે, અને પુનઃ તારો સંગ ન થાય, તેને માટે અનેક જાતના ઉપાયો ચોજે છે; એટલુંજ નહીં પણ તને અતિ તિરસ્કારની દૃષ્ટિએ જુવે છે. ” વિપત્તિએ તિરસ્કાર દર્શાવતાં કહ્યું.

“ અરે નિંદાપ્રિયે ! બસ કર, તારી કઠોર વાણીનો પ્રવાહ બંધ કર. મારા હૃદયમાં ભારે કોષ વ્યાપી ગયો છે. તું અહિંથી સત્વર ચાલી જા. તારૂં દીન મુખ બતાવ નહીં. સંપત્તિની પાસે વિપત્તિ હોય જ નહીં. ” સંપત્તિએ તિરસ્કારના શબ્દો ઉચ્ચાર્યા.

“ અધમે ! હું તારી પાસે રહેવા માગતી નથી. તારાથી તો દૂર જ રહેવું સાચું છે, તોપણ એટલું ચાદ રાખજો કે હું તારાથી ડરું તેમ નથી. તું એકલીથી મારું કાંઈ પણ થઈ શકે તેમ નથી. જ્યાં મારો વાસ થયો ત્યાં તું ક્ષણવાર પણ ટકી શકીશ નહીં. ” વિપત્તિએ સામો તિરસ્કાર કરી કહ્યું.

સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.

૨૯૭

“ હુલ્લે ! હું એકલી નથી. મારી સાથે આ ચાર સહચારિણીઓ છે. તેમના અભિમાનિતા, સ્વચ્છંદતા, અજ્ઞાનતા અને પ્રમત્તતા એવા નામ છે. જ્યાં હું જાઉં છું, ત્યાં તે ચારે સહીઅરો સાથે રહે છે. તેઓ કદિપણ મારો પરાભવ કરવા દેતી નથી. જો તું મારી ઉપર ધસારો કરીશ તો આ મારી પ્રિય સખીઓ તને મારીને કાઢી મૂકશે. ” સંપત્તિએ પોતાની પ્રબળતા દર્શાવી.

“ ગર્વધારિણિ ! હું પણ એકલી નથી. આ મારી સાથે ત્રણ વીર પુરૂષો છે. તેઓ પ્રમાદ, આદુકાર અને અધર્મ એવા નામથી પ્રખ્યાત છે. આ ત્રિપુરૂષના યોગથી હું જગતમાં વિજય મેળવું છું. તારી સાથે સ્ત્રી જાતિનું બળ છે, તો મારી સાથે પુરૂષ જાતિનું બલ છે, તેથી હું તારાથી વિશેષ બલવતી છું. ” વિપત્તિએ પોતાના પક્ષની પ્રબળતા દર્શાવતાં ઉત્તર આપ્યો.

વિપત્તિના ગર્વ ભરેલા વચનો સાંભળી સંપત્તિએ જણાવ્યું. “ હે અવિચારિણી ! તું પુરૂષજાતિના બળથી બલવતી થાય છે, પણ એ બળ તારા ચરિત્રને દૂષિત કરનારું છે; કારણ કે, પુરૂષોની સહચારિણી સ્ત્રી વ્યભિચારિણી કહેવાય છે. તું એ વ્યભિચાર દોષને લઇને મારાથી ઉતરતી છે. તારી સાથે ભાષણ કરવું એ પણ દોષ આપનારું છે; તો પછી તારો સત્સંગ કેવો દૂષિત ગણાય ? ”

“ અરે ! ગર્વના ગૌરવને વધારનારી વનિતા, તું મને વ્યભિચારિણી કહે છે, પણ તારા જેવો વ્યભિચાર મારામાં નથી. આ જગત ઉપર તારો વ્યભિચાર પ્રખ્યાત છે. પ્રથમ તો તું ચપળા કહેવાય છે. તારી સ્થિરતા કોઇપણ સ્થળે જોવામાં આવતી નથી. તું હંમેશા નવા નવા પુરૂષને ભજે છે. એક પુરૂષનો આશ્રય કરતી જ નથી, તેથી ખરેખરી વ્યભિચારિણી તું પોતે જ છે. તારી વ્યભિચારવૃત્તિ જગતના મહાપુરૂષોએ સાબીત કરી છે. ” વિપત્તિએ કોધના આવેશથી કહ્યું.

“ તું શામાટે આ પુરૂષોનો પ્રસંગ રાખે છે ? પુરૂષનો પ્રસંગ સ્ત્રીને કલંકિત કરનારો છે, એ વાત જગપ્રસિદ્ધ છે. ” સંપત્તિએ જિજ્ઞાસાથી પ્રશ્ન કર્યો.

“ અરે ઇર્ષ્યાળુ સંપત્તિ ! આ ત્રણ પુરૂષો મારા ચિરકાળના સહવાસી છે, તેમજ મારા પરમ ઉપકારી છે, તેમને લઇને જ મારો પ્રભાવ વધે છે. જ્યાં તેમનો વાસ હોય ત્યાં જ મારો વાસ થાય છે. ઉપકારી પુરૂષોના સહવાસથી કલંક લાગે તો પણ સ્ત્રી જાતિએ તેની દરકાર ન કરવી જોઇએ. ” વિપત્તિએ હૃદયની સત્યતા દર્શાવતાં જણાવ્યું.

“ અરે દોષાચ્છાદિકે ! તારા વચનમાં સર્વાંશે સત્યતા હોય એમ જણાતું નથી. આકૃતિ ઉપરથી જ આ પુરૂષો ઉપકારી દેખાતા નથી, તે છતાં મારે

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાણવાની ઇચ્છા છે કે, આ પુરૂષો તારો શો ઉપકાર કરે છે ? ” સંપત્તિએ વિશેષ ખુલાસો મેળવવા પુનઃ પ્રશ્ન કર્યો.

“ તારો સ્વભાવ છિદ્રશોધક લાગે છે, છતાં હું આ પુરૂષોના ઉપકારી પરાક્રમો કહેવાની ઇચ્છા રાખું છું, તે સાંભળ. ” વિપત્તિએ પોતાની સત્ય હકીકત કહેવાની ઇચ્છાથી જણાવ્યું.

“ જે આ હાથમાં ખર્જી ધારણ કરી રહેલો છે, તે મારો સહાયક વીર અધર્મ છે. સાંપ્રતકાળે આ વિશ્વ ઉપર તે મહાન વિજય મેળવે છે. જગત્માં દેખાતી મનુષ્યોની ઉન્નતિને આ વીર ક્ષણવારમાં તોડી પાડે છે. આ તેનું તીક્ષ્ણ ખર્જી અપ્રતિહત શક્તિવાળું છે. નિર્દયતા, દુરાચાર, અન્યાય, ઘાતકીપણું અને ભ્રષ્ટતા સાધનારી અદ્ભુત શક્તિઓ તેના ખર્જીમાં રહેલી છે. આ વીરની શક્તિને લીધે જ કલિકાળ અને પાંચમા આરાનો પ્રભાવ ટકી રહે છે. આ વીરનો મને મોટો આશ્રય છે. જ્યાં તેનો પ્રવેશ થયો ત્યાં કોઈપણ રીતે મારો વાસ થયા વિના રહેતો નથી. અધર્મની સહાયથી હું વિપત્તિ વિશ્વ ઉપર અનેક વિલાસો કરું છું. ” ઉત્સાહના આવેશથી વિપત્તિએ અધર્મવીરનું પરાક્રમ કહી બતાવ્યું.

“ અરે ઘિઘ્કારવા યોગ્ય વિપત્તિ ! આ તારા અધર્મ વીરના પરાક્રમો સાંભળી મારા હૃદયમાં અતિશય ખેદ થાય છે. વિશ્વને વિપરીત દશામાં લાવનાર આ અધર્મનું મુખ પણ જોવું યોગ્ય નથી. તારા જેવી અધમ અબળા જ તેનો આશ્રય લે. બીજી કોઈપણ સ્ત્રી આ ઘાતકી પુરૂષની પાસે ક્ષણવાર ટકે નહીં. ” સંપત્તિએ તિરસ્કાર દર્શાવતાં કહ્યું.

“ અરે ઇર્ષ્યાથી દગ્ધ થયેલી દયિતા ! મારા આ વીર પુરૂષની નિંદા તું શામાટે કરે છે ? તારા વચનો મારા ઉત્કર્ષની ઇર્ષ્યાથી જ ભરેલા છે. જ્યારે તું આ મારા બીજા વીરનું પરાક્રમ સાંભળીશ ત્યારે હૃદયમાં વધારે બળીશ. ” વિપત્તિએ સામે તિરસ્કાર બતાવી જણાવ્યું.

“ પ્રમદે ! સાંભળ. આ બીજો પુરૂષ કે જેના હાથમાં પાશ રહેલો છે, તે મારો પૂર્ણ સહાયક પ્રમાદવીર છે. તેના પાશની અંદર અદ્ભુત શક્તિ રહેલી છે. જે પુરૂષો કે સ્ત્રીઓ તેના પાશમાં સપડાય છે, તેઓ તેને આધીન થઈ જાય છે, અને સર્વ પ્રકારે તેની આજ્ઞામાં વર્તે છે. આ વિશ્વ ઉપર પ્રમાદ વીરની મોટી સત્તા ચાલે છે. વળી આ વીરમાં એક મોટો ગુણ રહેલો છે કે જે આ જગત્માં સારી રીતે વખણાય છે. એ છે કે, આ વીરના પાશમાં આવેલા મનુષ્યો સદા સુખે રહી શકે છે. તેના મગજ ઉપર કોઈ જાતનો બોજો આવતો નથી. તેઓ સતત નિદ્રાનો આનંદ લીધા કરે છે. તેમ વળી તેઓ કોઈની દરકાર રાખતા નથી. આ પ્રમાદના સેવકો સુખના સાધનોનો સદુપયોગ

સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.

૨૯૯

કરી શકે છે. આ મારા પ્રિય વીરની મને મોટી સહાય છે. હું આ વિશ્વ ઉપર તેની જ સહચારિણી થઈ ફરું છું. આ પ્રમાદનો પ્રભાવમાં જ હું આ વિપત્તિ સદા વિનોદ કર્યા કરું છું.” અંતરમાં ઉત્સાહ લાવી વિપત્તિએ પ્રમાદવીરની પ્રશંસા કહી બતાવી.

“ અરે દુર્ગુણી દારા ! આ તારા પ્રશંસાના શબ્દો મારા કાનમાં કઠોર લાગે છે. જેના તું આવા વખાણુ કરે છે, તે પ્રમાદે જ આ દુનિયાની આબાદીનો નાશ કરેલો છે. ભારતની ભવ્યતાનો ભંગ પ્રમાદથી જ થયેલો છે, તેથી પૂર્વના વિદ્વાનો પ્રમાદનો પ્રલય કરવાનો જ પ્રતિજ્ઞા આપે છે. તેને માનવ શરીરનો મહાન રિપુ જણાવે છે. ઉદ્યોગી અને અભ્યાસીઓ તારા આ પ્રમાદનું નામ સાંભળતાં જ કંપી ચાલે છે. હવે એ અધમની પ્રશંસા વિશેષ સાંભળવાની મારી ઇચ્છા નથી. ” સંપત્તિએ આ પ્રમાણે અનાદરના ઉદ્ગારો ઉચ્ચાર્યા.

“ અરે દ્વેષિણી, સાંભળ, આ મારા ત્રીજા ચાટુકાર વીરના પરાક્રમે હું કહી બતાવું છું કારણ તારા ઇર્ષ્યાના અગ્નિને વિશેષ પ્રજ્વલિત કરવાની મારી ઇચ્છા છે. ” વિપત્તિએ દુરાગ્રહથી પોતાની ધારણા પ્રદર્શિત કરતાં કહ્યું.

“ હે પરાક્રમને અસહન કરનારી અળખા, સાંભળ-આ મારા ત્રીજા ચાટુકાર વીરનું પરાક્રમ સાંભળવા જેવું છે. આ વીરના હાથમાં જે માળખુનો પિંડ છે, તે તેના અનુપમ માધુર્યને જણાવી આપે છે. આ વીર ચાટુકાર ખુશામતીઆ અને માળખુદાસના નામથી પ્રખ્યાત છે. આ વિશ્વના તમામ મનુષ્યો આ વીરને સદા ચાહે છે અને તેના મનોહર માધુર્ય ઉપર મોહિત થઈ જાય છે. વધારે શું કહું, આ વીરને તો દેવતાઓ પણ પસંદ કરે છે. ખુશામતની શીતળ છાયામાં બેસવાને સર્વ કોઈને ઇચ્છા થયા વિના રહેતી નથી. ઘણે ભાગે તારે પણ તેના તાબામાં આવવું પડે છે. ” વિપત્તિએ આદેશથી જણાવ્યું.

“ અરે મદ્ધચારિણી ! આ તારા વીરને હું સારી રીતે ઓળખું છું. કોઈ-કોઈ વાર મારે તેના આશ્રમમાં જવું પડે છે, એ વાત સત્ય છે, પણ હું હૃદયથી તેને ચાહતી નથી, અને તેના નકારા આશ્રય નીચે લાંબો વખત ટકતી નથી; કારણ કે, તે આ તારો વીર વિશ્વના અજ્ઞાન લોકોનો અધઃપાત કરનારો છે. તે લોકોને કુલાવી મૂર્ખ બનાવે છે અને વિપરીત માર્ગે દોરી જાય છે. જેઓ કેળવાયેલા અને સારાસારનો વિવેક જાણનારા છે, તેઓ આ તારા ચાટુકાર (ખુશામતીઆ) વીરની છાયામાં પણ આવતા નથી, અને તેનાથી દૂર નાશી જાય છે. ” સંપત્તિએ પૂરી રીતે દોષદર્શન કરાવ્યું.

“ પરની ઉન્નતિ જોઈ ઉદ્વેગ ધરનારી હે ચપળે ! તને વધારે શું કહેવું ? દ્રેષ અને ઇર્ષ્યાથી મલિન થયેલી તારી બુદ્ધિમાં મારા આ ત્રણ વીરોના પરા-ક્રમોનો સત્ય પ્રકાશ પડવાનો જ નથી, પરંતુ તેથી હું કાંઈ ડગવાની નથી. મારા હૃદયનો સર્વ આધાર આ ત્રણ વીરોની ઉપર છે. હું સદાકાળ તેમના આશ્રયમાં રહેવા ઇચ્છું છું. એ ત્રણે મારા પ્રચંડ શક્તિવાળા હથોડીઓ છે, અને મારું સુખ અને મારો આનંદ તેમના સહવાસમાં જ રહેલો છે. ” વિપત્તિએ પોતાનો પૂર્ણ પક્ષપાત જણાવી દીધો.

“ વિશ્વને વિપરીત દશામાં લાવનારી હે વિપત્તિ ! હું સારી રીતે સમજું છું કે તારો મહિમા આ ત્રણ પુરુષોથી જ છે, પરંતુ જગતના અજ્ઞાની જીવો જ્યાં સુધી તારો અને આ તારા સહાયક વીરોનો દુર્ગુણ સમજશે નહીં ત્યાં સુધી તેઓ ખીચારા અંધવત્ થઈ તેમને આધીન થશે; પણ જ્યારે તેમને પૂરે પૂરે અનુભવ થશે ત્યારે તેઓ પશ્ચાત્તાપ કરી તેમનો ત્યાગ કરવાનો સંકલ્પ કરશે. હું તને અને આ તારા સહાયક વીરોને ધિક્કાર આપું છું. ” સંપત્તિએ તિરસ્કારથી પોતાના હૃદયનો સિદ્ધાંત જણાવી દીધો.

સંપત્તિના આ શબ્દો સાંભળી વિપત્તિ ક્રોધાતુર બની ને બોલી-“ અધમે ! તું ચાવળી થઈ મારો અને મારા સહાયક વીરોનો તિરસ્કાર શું વિચારીને કરે છે ? તું કાંઈ મારાથી ચડીઆતી નથી. આ તારી ચાર સહચારિણી સ્ત્રીઓ કોણ છે ? તેમની ઓળખ કરાવ્ય, એટલે મારા સમજવામાં આવે કે, તારો સહવાસ પણ કેવો ઉત્તમ છે ? ”

વિપત્તિના આ વચનો સાંભળી સંપત્તિએ ઉત્સાહિત થઈને કહ્યું “ પ્રમદે ! મારી આ સહચારિણીઓ કોઈપણ રીતે તારા સહવાસીઓથી ઉતરે તેમ નથી. સાંભળ, જેના હાથમાં પૂર્ણચંદ્ર જેવું તેજસ્વી છત્ર છે, તે મારી સહચારિણી ખેડેન અભિમાનિતા છે. આ મનોહર બાળાનો પ્રભાવ આખા વિશ્વમાં પ્રસરી રહ્યો છે. જગતમાં ધર્મ, કુલ, જાતિ, દેશ અને વર્ગનું રક્ષણ કરનારી જ આ મહાદેવી અભિમાનિતા છે. તેના મહાન પ્રભાવથી જ આ જગતનો વ્યવહાર ચાલે છે. જે આ હાથમાં રત્નજડિત સુવર્ણનો કલશ રાખી ઉભી છે, તે મારી પ્રિય સહવાસિની સ્વછંદતા છે. તેણીના પ્રભાવથી જગતના સર્વ જનો સ્વતંત્રતાના નામે ચરી ખાય છે, અને પરતંત્રતાનું મહાદુઃખ તેનાથી દૂર નાશી જાય છે. જેના હાથમાં આ રક્તવર્ણથી સુશોભિત કુંકુમપાત્ર છે, તે મારી સહચારિણી સખી અજ્ઞાનતા છે. તેણી આ જગતને નિશ્ચિંતતાનું ભાન કરાવી સદા સુખમાં રાખે છે, જે ઉપરથી વિદ્વાનો કહે છે કે,

સંપત્તિ અને વિપત્તિનો સંવાદ.

૩૦૧

“ અજ્ઞઃ સુખં જીવતિ ” જે અજ્ઞાનતાથી યુક્ત છે, તે પુરૂષ સુખે જીવે છે. ” જેના હાથમાં મનોહર પુષ્પોની માળા છે, તે મારી પ્રિય સહચરી પ્રમત્તતા છે. તેણીના પ્રભાવથી અનેક મનુષ્યો મોજમજ લોગવે છે. આ ચાર સહવાસિનીઓ હંમેશાં મને અતુસરે છે, અને જ્યાં મારો વાસ થાય, ત્યાં તેઓ આનંદપૂર્વક વસે છે. ”

“ અરે વૃથા ગર્વ ધરનારી ! આ તારી સહચારિણીઓને હું સારી રીતે ઓળખું છું. તેમની સાથે મારે પણ સંબંધ છે. કેટલેક સ્થળે મારો વાસ તેમને લઈને પણ થાય છે. તેં મારા સહવાસી વીરોની વૃથા નિંદા કરી છે, પણ આ તારી સહચારિણીઓ પણ તેમના જેવી જ છે. જો તું એમની પ્રશંસા કરતી હો તો તારે મારા સહવાસિઓની પણ પ્રશંસા કરવી જોઈએ. ” વિપત્તિએ ખરી વાત જણાવી દીધી.

“ અરે અધમે ! શું આ મારી સહચારિણીઓ સાથે તારે પણ સંબંધ છે ? હું એ વાત બિલકુલ માનતી નથી. તારા પક્ષપાતી વચન ઉપર મને બિલકુલ વિશ્વાસ નથી. સ્વાર્થી હૃદયનો વિશ્વાસ શી રીતે રાખી શકાય ? ” સંપત્તિએ આક્ષેપપૂર્વક જણાવ્યું.

“ અવિશ્વાસિનિ ! એ તો આ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે. આ તારી સહવાસિનીઓને પૂછવાથી તને હમણાં જ ખાતરી થશે. ” વિપત્તિએ દઢતાથી જણાવ્યું.

વિપત્તિના આ વચન ઉપરથી સંપત્તિએ પોતાની સહચારિણીઓને પૂછ્યું એટલે તે સઘળીએ એકી અવાજે કહ્યું કે, “ અમારે પણ ઘણી વાર વિપત્તિઓની સાથે સંબંધ થાય છે. ” તેમના આ વચનો સાંભળી સંપત્તિનું મુખ નિસ્તેજ બની ગયું, તેણીના મુખની આસપાસ ગ્લાનિ પ્રસરી ગઈ.

આ વખતે એક મહાત્મા તે માર્ગે પ્રસાર થતા હતા, તે તે સ્થળે આવી ચડ્યા. તેઓએ જ્ઞાનના પ્રભાવથી સંપત્તિ અને વિપત્તિના સ્વરૂપને ઓળખી લીધું. તેમની ભવ્ય મૂર્તિ જોતાં જ સંપત્તિ અને વિપત્તિ બંને પરિવાર સાથે આશ્ચર્ય પામી ગઈ, અને અંજલી જોડી તેમની સન્મુખ ઉભી રહી. મહાત્મા મુખ ઉપર આનંદના અંકુરો પ્રગટ કરી બોલ્યા—“ હે ભવ્ય અને અભવ્ય રૂપ વાળી બાળાઓ ! તમારું સ્વરૂપ મારા સમજવામાં આવ્યું છે. તમે બંને શા માટે વાદ કરો છો ? તમે બંને આ સંસારચક્રને વેગ આપનારી છો. અસ્તો. હવેનું ચક્ર પણ તમારે આધારે જ ચાલે છે. તમારું સ્વરૂપ જૂઠું જૂઠું દેખાય છે, પણ વસ્તુતાએ તમે બંને જ સહચારિણી છો. તમારામાં સંપ દેખાતો નથી,

૩૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ તમે સાથે જ રહેનારીઓ છો. વૃથા વાગ્યુદ્ધ કરશો નહીં. તમારા આ સહવાસીઓ જૂઠ્ઠા જૂઠ્ઠા દેખાય છે, પરંતુ વસ્તુતાએ તેઓ પણ એક જ છે.”

મહાત્માના આ વચનો સાંભળી બંને ચક્રિત થઈ ગઈ. સંપત્તિના હૃદયમાં વિશેષ અપશોષ થઈ આવ્યો. પોતાને વિપત્તિની સમાન ગણી એ તેણીને જરા પણ રૂચિ કર લાગ્યું નહીં, આથી તેણીએ ખિન્નવદને વિનયથી જણાવ્યું. “મહાત્મન ! હું સંપત્તિ કે જેને માટે આખું વિશ્વ સદા ઉત્સુક રહે છે અને જેને મેળવવાને અનેક બાતના સત્કર્મો કરે છે, તેને આપે વિપત્તિની સમાન ગણી, એ શું ? આપ મહાત્માના મુખમાંથી આવા શબ્દો નીકળે તો પછી મારી પ્રશંસા કોણ કરશે ?” સંપત્તિના આ વચનો સાંભળી મહાત્મા બોલ્યા— “ભદ્રે ! મેં જે કહ્યું છે તે સત્ય છે. તું તારા હૃદયમાં જરા પણ અપશોષ કરીશ નહીં. જે લોકો મોહના પાશમાં સપડાએલા છે, તે લોકો જ તારી પ્રશંસા કરે છે, પરંતુ જેમના હૃદયને મોહનો એક અંશ પણ સ્પર્શ્યો નથી, તેવા મહાત્માઓ કદિપણ તારી પ્રશંસા કરશે નહીં. મહાત્માઓને તો સંપત્તિ અને વિપત્તિ સમાન છે, કારણ કે તેઓ તમારા બંનેના સ્વરૂપને યથાર્થ રીતે સમજે છે. જે માર્ગે જનસમાજનું કલ્યાણ થાય તે માર્ગને જ તેઓ પસંદ કરે છે; છતાં પણ તમારામાં રહેલા ગુણોને તેઓ વર્ણવે છે. તમે બંને તદ્દન નિરૂપયોગી નથી. ભદ્રે ! સંપત્તિ, તારામાં એક મહાન ગુણ રહેલો છે, તે એ છે કે તારી પ્રાપ્તિ થતાં મનુષ્યે તારો સદુપયોગ કરવો જોઈએ. તારામાં મોહ કે આસક્તિ રાખ્યા વગર જે તારો સદુપયોગ કરે છે, તે તારા સહવાસમાં રહીને પણ કલ્યાણનો પાત્ર બને છે. આ વિશ્વમાં તારાથી અનેક કલ્યાણો સધાય છે, પરંતુ તારો પ્રસંગ એવો ભયંકર છે કે જેથી અલ્પમતિ મનુષ્યો ઉન્માર્ગે ચડી જાય છે અને આખરે તેમને તારા મધુર ફલનો વિપરીત સ્વાદ લેવો પડે છે.”

મહાત્માના આ વચનોથી સંપત્તિના હૃદયને જરા આશ્વાસન મળ્યું, પણ વિપત્તિ ગ્લાનમુખી અને ચિંતામગ્ન થઈ ઉભી રહી. ક્ષણવારે તેણીએ નમ્રતાથી જણાવ્યું. “લગવન ! આપે સંપત્તિના ગુણ કહ્યાં, તેવા મારા ગુણ પણ કહેવાની કૃપા કરશો. આપ નિષ્પક્ષપાતી મહાત્મા છો, એટલે આપને વિશેષ કહેવાની જરૂર નથી.”

વિપત્તિની પ્રાર્થના સાંભળી, સમદૃષ્ટિ મહાત્મા ગંભીર સ્વરથી બોલ્યા— “વિપત્તિ ! તું કેઈ પણ માણસને પ્રિય નથી. તારો યોગ ઘણો ભયંકર છે, છતાં તારામાં પણ કેટલાએક ગુણ રહેલા છે. આ વિશ્વ ઊપર શ્રદ્ધા, દૃઢતા અને ધૈર્યની પરીક્ષા તારા યોગથી જ થાય છે, તેમજ વૈરાગ્ય જેવો અદ્ભુત

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૩૦૩

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

અનુવાદક—વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬૨ થી ૩૩૨.)

જાત્રીત અવસ્થામાં વિષય મનની બહાર સ્વતંત્રરૂપમાં સ્થિત થયેલ હોય છે, જેથી કરીને હમેશાં આપણે સ્વપ્નમાંથી ઉઠીએ છીએ કે તરતજ એ વિષયને દેખીએ છીએ; પરંતુ સ્વપ્નમાં સ્વપ્નનો વિષય ત્યાંસુધી દેખાય છે જ્યાંસુધી મન રહે છે અને સ્વપ્ન બની રહે છે; કેમકે સ્વપ્નની સૃષ્ટિ મનમાંથી ઉદ્ભવે છે. મન જાત્રીત અવસ્થામાં આવે છે ત્યારે બધા સ્વપ્નના વિષય અદૃશ્ય થઈ જાય છે.

શ્વાસ લેવો, સાંભળવું, જોવું, અનુભવવું, સ્વાદ લેવો, સુંઘવું—એ સઘળાથી મનમાં સંસ્કાર ઘડાય છે. સાધનાથી સંસ્કાર નષ્ટ કરાય છે. જ્ઞાનીપુરૂષોને સંસ્કાર હોતા નથી, તે જ્ઞાનથી હૃદય થઈ જાય છે. એટલું તો નિઃસંદેહ છે કે સંસ્કારોનું બળ અંતઃકરણમાં જામે છે; પરંતુ તે સંસ્કાર નિર્દોષ હોય છે અને જ્ઞાનીઓને બંધનકર્તા થઈ શકતા નથી.

જુઓ, કેવી રીતે મનમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે. બધી વસ્તુઓનો ક્ષણભંશુર સ્વભાવ મનની અંદર એક જાતનો ઉદ્વેગ ઉત્પન્ન કરે છે, અને એ સ્વભાવ અનુસાર સાંસારિક પ્રતિક્રિયા વધારે ઓછી શક્તિથી પ્રત્યેકના મન ઉપર અસર પાડે છે. એવી અનિવાર્ય ભાવના જાગે છે કે પરિમિત વસ્તુ આપણી અંદરની અપરિમિત શક્તિને સંતુષ્ટ નથી કરી શકતી, અર્થાત્ પરિવર્તનશીલ અને નાશવંત પદાર્થ આપણા અપરિવર્તનશીલ અને અમર સ્વભાવને સંતુષ્ટ નથી કરી શકતા.

શુભ પશુ પ્રાચે કરીને તારા દર્શનથી પ્રગટ થાય છે. કર્મના વિલાસો કે જે અદૃષ્ટ અને અદ્ભુત છે, તેની પ્રતીતિ તારા ઉપરથી જ થાય છે. જો આ જગતમાં તારું દર્શન ન થતું હોત તો કેઈ ધર્મ અને કર્મને માન આપતે નહીં, તેથી તું પોતે તદ્દન નિર્શુભ છે એમ ધારીશ નહિ.”

મહાત્માના આ વચનો વિપત્તિને આશ્વાસન રૂપ થઈ પડ્યા. તેના મુખ-મંડળ ઉપર કંઈક હર્ષના ચિહ્ન પ્રગટ થયા. પછી મહાત્મા ત્યાંથી અકસ્માત્ પસાર થઈ ગયા, અને સંપત્તિ અને વિપત્તિ પણ પોતપોતાના પરિવાર સાથે ઇચ્છીત પ્રદેશમાં ચાલી ગઈ.

(શાસ્ત્રી.)

૩૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંડવોની પત્ની દ્રૌપદી મન છે અને પાંડવો પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો છે. ધૃતરાષ્ટ્ર અવિદ્યા છે, એ ગોખ્ય અર્થ છે.

જગત્માં મન અને પ્રાણ બે પ્રધાન તત્વ છે. હઠયોગી પ્રાણને વશ કરવાની ચેષ્ટા કરે છે, રાજયોગી મનને વશ કરવાની ચેષ્ટા કરે છે, જ્ઞાનયોગી પોતાના સાધનનો પ્રારંભ બુદ્ધિ અને ઈચ્છાશક્તિદ્વારા કરે છે.

‘ધ્યાનં નિર્વિષયં મનઃ’ જ્યારે મન ઈન્દ્રિયોના વિષયોના ચિંતન તથા ઉપલોગથી મુક્ત થઈ જાય છે ત્યારે જ ધ્યાન થાય છે.

પ્રાણાયામથી મનોનાશ નથી થઈ શકતો, પણ અમુક સમય સુધી વૃત્તિયો શાંત થઈ જાય છે.

વાસનાત્મક મનનો અવાજ તમને અશુભ માર્ગે લઈ જશે. મનને શુદ્ધ કરો અને સાત્વિક મનનો અવાજ સાંભળો.

ચિત્ત મનસ્તત્વ છે, એ અંતઃકરણની બારી છે. એ સંસ્કારોનો કોષાગાર છે, જેમાંથી મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અને અહંકારની ત્રણ પ્રધાન વૃત્તિયો નીકળે છે.

મન સંકલ્પ-વિકલ્પ કરે છે. એ વિચારે છે કે અમુક વસ્તુ સારી છે કે ખરાબ. બુદ્ધિ તેનો વિવેક કરે છે.

જ્યાં સુધી ઈચ્છા હોય છે ત્યાં સુધી મનની અંદર રાગ અને દ્વેષ સાથો-સાથ રહે છે.

ઇન્દ્રિયો વિષયાકાર ઈચ્છાઓ છે. જોવાની ઈચ્છા ચક્ષુઇન્દ્રિય છે, સાંભળવાની ઈચ્છા શ્રોત્ર છે. ઇન્દ્રિયોની બે અવસ્થાઓ હોય છે. સ્થિત્યાત્મક તથા ગત્યાત્મક. જ્યારે ઈચ્છાઓ કિયાન્વિત થવા લાગે છે ત્યારે ઇન્દ્રિયો ગતિશીલ થાય છે, એજ ગત્યાત્મક દશા છે. ઈચ્છાઓ પૂર્ણ થાય છે કે તરત જ ઇન્દ્રિયો તૃપ્ત થઈને સંકુચિત થઈ જાય છે, એજ સ્થિત્યાત્મક અથવા નિષ્ક્રિય અવસ્થા છે.

પાશ્ચાત્ય વૈદકશાસ્ત્ર અનુસાર પ્રકાશકંપન બહારથી નેત્રની પુતળી (Retina) પર આઘાત કરે છે અને તેમાં એક ઉદ્ભુત ચિત્ર અંકિત થઈ જાય છે. એ કંપન ચાક્ષુષપ્રણાલીદ્વારા મસ્તકના પાછલા ભાગમાં રહેલા દષ્ટિકેન્દ્રમાં જાય છે. ત્યાં એક સ્પષ્ટ ચિત્ર બને છે, ત્યારે તમે તમારી સામે ખુરશી જોઈ શકો છો. પ્રત્યક્ષનો વેદાન્તિક સિદ્ધાંત એ છે કે મન ઇન્દ્રિય-પ્રણાલીદ્વારા બાહ્ય વિષયોનો આકાર ગ્રહણ કરે છે.

જગત્ એ જીવની માનસિક સૃષ્ટિ નથી. કેવળ ઈશ્વરીય મનનો એક જ વિચાર આ દૃશ્ય જગતની સૃષ્ટિ કરી નાખે છે.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૩૦૫

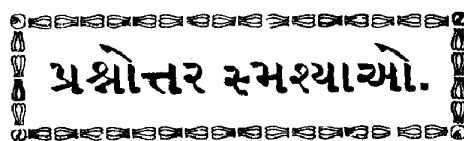
વૈયાક્રીતિક મન જ બાહ્ય વિષયો જુએ છે. જો તમે એ જ વિષયોને અણુ-વીક્ષણ ચંત્રથી જુઓ તો તે જૂઠા જ દેખાશે. જો તમે સીધા મનથી જ જોઈ શકો તો તમને બિલ્કુલ જૂઠા જ દેખાશે. હિરણ્યગર્ભ અથવા કાર્યપ્રદાના દષ્ટિકોણ તદ્દન જૂઠા જ હોય છે. તે તો પ્રત્યેક વસ્તુને પોતાની અંદર રહેલા એક કંપન અથવા ગાતના રૂપમાં પોતાના સંકલ્પ સમાન જુએ છે. આપણે આપણી ઇચ્છામાત્રથી આપણી કલ્પનાનું સંવરણ કરી શકીએ છીએ.

મન અંધારામાં ભટકે છે, એ ક્ષણે ક્ષણે ભૂલ્યા કરે છે, તે એક વખતે એક જ કાર્ય કરી શકે છે, તે પરિમિત છે, જડ છે, પરિચિન્ન છે, તે સત્વ-ગુણનું કાર્ય છે, તે વિનાશી છે, ચંચળ સ્વભાવનું છે. તે ભાવો, સંસ્કારો, અભ્યાસો, વેદનાઓ અને ભાવનાઓના એક રશિસમાન છે. અધિષ્ઠાન બ્રહ્મમાંથી તે પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરે છે. મનને વશ કરી શકાય છે. ધ્યાતા ધ્યેય વસ્તુથી ભિન્ન છે. સ્વપ્નમાં મનની ક્રિયાઓ નથી થતી. આપણે હંમેશા 'મારું મન' એમ કહીએ છીએ, પણ મન તો આપણું એક સાધન છે, એટલા માટે મન પોતે પ્રકાશ-આત્મા નથી.

નિદ્ધિધ્યાસનમાં ચિંતન યંધ થઈ જાય છે. એક જ ભાવના રહી જાય છે. જ્યારે એ ભાવના પણ ચાલી જાય છે ત્યારે નિર્વિકલ્પ સમાધિ ઉત્પન્ન થાય છે.

સહજ ચેતના સૌની અંદર એકસરખી જ હોય છે. એ શુદ્ધ ચેતના એક જ હોય છે જેને કૂટસ્થ ચૈતન્ય કહે છે. મનની બધી ક્રિયાઓ, તેમજ સૌના મનમાં જે વિકારો ઉત્પન્ન થાય છે તે સઘળા એક સમષ્ટિ-ચેતનાની સામે ઉપસ્થિત થાય છે જે માનસિક વૃત્તિઓના સાક્ષી છે.

—આલુ.

પ્રશ્નોત્તર સ્મરણાઓ.

(મહાવીર)

પ્રશ્ન

કોણ શોભે પદ્મદ થકી
કોણ નામ નદી મુખ
કોણ સ્વામી કિરણ તણે
કોણ મૂળ સહુ સુખ

ઉત્તર.

બ્રમર.
પહાડ.
સવિતા.
ધરમ.

૩૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(મહાવીર)

કોણુ ન્યાડું જળ પંકથી	કમળ
સાગરમાં કોણુ સહાય	જહાજ
ચિરંજીવી સાહિત્ય કયું	કવિતા
કયું પદ શ્રેષ્ઠ મનાય	પરમ

(ભગવાન)

કયું જ્ઞાન ઉત્તમ કહ્યું	અભય
ગંભીર કોણુ ગણાય	સાગર
કુસુમ આપે શું જગતને	સુવાસ
કયો ભવ શ્રેષ્ઠ મનાય.	માનવ

અરિહંત.

અનંત જ્ઞાન આપે લહ્યું,
રિદ્ધ સિદ્ધથી શોભંત;
હંકારી શત્રુ હણ્યા,
તમો તેથી અરિહંત.

વીતરાગ.

વીર્ય ફેરવી શિવપદ વરિયા,
તરી ગયા સંસાર,
રાગ દ્વેષ રગદોળ્યા તેથી,
ગણ્યા વીતરાગ.

જીનવર.

જીત્યા જાલીમ શત્રુને.
નરભવ સફળો કીધ.
વચનામૃત વરસાવીને.
રક્ષા સહુની કીધ.

છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.

વિવેકપર્વત.

૩૦૭

“ વિવેકપર્વત ”

ભવચક્રપુરના રહેવાસી લોકો જ્યાંસુધી આ વિવેકગિરિને દેખતા નથી ત્યાં સુધી દારૂ ડુઃખથી પીડાયા કરે છે. જ્યારે તેઓ આ પર્વતને દેખે છે ત્યારે આ ભવચક્રપુરમાં તેઓનું મન રતિ પામતું નથી. ‘ સત્ય અસત્યને યથાર્થ સમજવાવાળા વિવેકી જીવોને આ સંસારમાં આસક્તિ રહેતી નથી. તેમનું મન આત્માના સાચા સુખ તરફ વળે છે. તેઓ આ ભવચક્રનો ત્યાગ કરીને આ મહાન ગિરિ ઉપર જ્યારે આરૂઢ થાય છે ત્યારે વિવિધ ડુઃખોથી મુક્ત થઈને મહાન આનંદના ભાગી થાય છે. ’

“ વિવેક પ્રગટ થતાં કર્મો સારાં કરાય છે તેથી ડુઃખ થતું નથી અને આનંદ પ્રગટે છે. ”

આ નિર્મળ અને ઉંચા પર્વત ઉપર રહેનારા જીવોને હથેળીમાં રહેલી વસ્તુની ભારૂંક ભવચક્ર દેખાઈ આવે છે, તે પછી તેઓ વિવિધ ડુઃખથી ભરેલા ભવચક્રને દેખતાં જ તેનાથી વિરક્ત બને છે. વિવેકગિરિ તરફ પ્રેમ બંધાતાં ભવચક્રથી વિરક્ત થાય છે, કેમકે તાત્ત્વિકરીતે આ ગિરિ ખરેખરા સુખનું કારણ છે, એમ તેમને નિશ્ચય થાય છે.

સત્યાસત્યનો નિશ્ચય થતાં ભવચક્રનું ખરૂં સ્વરૂપ તે જ સમજી શકે છે. “ આત્મા તરફ પ્રેમ બંધાતાં ભવનાં ડુઃખોથી વિરક્ત થવાય તે સ્વાભાવિક છે. ” ભવચક્રમાં રહેવા છતાં પણ આ વિવેકગિરિના મહાત્મ્યથી મનુષ્યો નિરંતર સુખી થાય છે. ‘ સત્યના ભાનવાળા જીવો સંસારમાં રહેવા છતાં નિર્લેપ રહી શાન્તિ અનુભવી શકે છે. ’

“ અપ્રમત્તતા શિખર. ”

વિવેક પર્વતનું આ અપ્રમત્તતા શિખર છે. “ ધન ધાન્યાદિ, શરીર અને કર્મ એ સર્વથી હું જુદો છું આવી ભેદબુદ્ધિ તે વિવેકજ્ઞાન છે. વિવેકદષ્ટિ થવાથી કૌંઘાદિક કષાયની નિવૃત્તિ થાય છે. આ દોષોનું હળવા થવાપણું અને આત્મભાનમાં જગૃત થવાપણું તે અપ્રમત્તદશાને શિખર કહેવામાં આવે છે. ” આ શિખર સર્વ દોષોના નાશનું કરનારું છે. અંતરંગ મહામોહાદિક દુષ્ટ રાજાઓને ત્રાસનું કારણ છે. કેઈ કેઈ વખત મહામોહાદિ આ વિવેક પર્વત ઉપર આરૂઢ થયેલા લોકોને ઉપદ્રવ કરવા આવે છે તે વખતે વિવેક પર્વત ઉપર

૩૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આરૂઠ થયેલા લોકો શરવીર બનીને આ અપ્રમત્ત શિખર ઉપરથી તેમને નીચા ફેંકી દે છે, તેથી તેમના હાડકાનાં ચૂરેચૂરા થઈ જાય છે. છેવટે કાયર થઈને શિખરને દૂરથી જોતાં જ તેઓ નાશી જાય છે.

વિવેકાદિ અંતરંગ રાજ્યોએ શત્રુઓનો નાશ કરવા માટે આ :શિખર બનાવેલું છે.

“વિવેકી થયા પછી જ્યારે તે વિવેકને વર્તનમાં મૂકવારૂપ અપ્રમત્ત આત્મભાનમાં જીવ સ્થિર થાય છે ત્યારે મહામોહાદિ શત્રુઓ જે અશુભ પ્રકૃતિને આશ્રયી રહેલા છે તેઓની સત્તા-શક્તિ વિખરાઈ જાય છે. પછી જ્યારે જ્યારે આ અપ્રમત્તદશામાં જીવ આવી રહે છે ત્યારે ત્યારે મહામોહાદિ તેની નજીકમાં આવતા નથી અને સન્મુખ પણ જોઈ શકતા નથી, માટે જ કહેવામાં આવેલું છે કે વિવેકાદિ અંતરંગ રાજ્યોએ આ અપ્રમત્ત શિખર મહામોહાદિકોનો નાશ કરવા માટે જ બનાવેલું છે. આ શિખર શ્વેત, વિશાળ, ઉચ્ચ અને સર્વ લોકોને સુખકારી હોવાથી બહુ જ સુંદર છે. “અપ્રમત્તદશા ઉજ્જવળ, વિશાળ અને સર્વ કરતાં શ્રેષ્ઠ હોવાથી જીવને સદા સુખદાઈ છે.” (અતિ નિકટ ભવ્યાત્માઓ જ આવી ઉચ્ચદશાનો અનુભવ કરી શકે છે.) ઇતિશમ્.

સ. કે. વિ.

આત્મિક રાજ્યપ્રાપ્તિનો ઉપાય.

“આત્મિક રાજ્યની પ્રાપ્તિ માટે તે માર્ગના પારગામી ગુરૂદેવની સેવા કરવી. ધર્મશાસ્ત્રોનાં રહસ્યના પારગામી થવું. શાસ્ત્રના ઉંડા રહસ્યનો વિચાર કરવો. તે વડે મનને દૃઢ કરવું; મનશુદ્ધિ માટે ક્રિયા કરવી. આત્મભાન જાગૃત રહે તે માટે સત્યુદ્ધોનો સમાગમ કરવો. અસત્સંગ તેમાં વિદ્વરૂપે છે માટે તેનો ત્યાગ કરવો. રાગ-દ્રેષ હૂર કરવા. બધા જીવોને પોતાસમાન ગણવા. પોતાની માફક સર્વ જીવો સુખના વાંછક છે માટે તેમનું રક્ષણ કરવું. શક્તિ અનુસાર તેમને જોઈતી મદદ કરવી. વાણી ઉપર કાબૂ મેળવવો. તે માટે પ્રિય, પથ્ય, સત્ય, સ્વદેય, સમયોચિત બોલવાની ટેવ પાડવી. બાહ્યધન એ મનુષ્યોના પ્રાણ જેવું છે, જેના જવાથી જીવો દેહનો પણ ત્યાગ કરે છે, તેવા કારણોમાં નિમિત્ત કારણ ન થવાય તે માટે કોઈનું કાંઈપણ તેની ઇચ્છા સિવાય ન લેવું. નવવાડ શુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય પાળવું. બાહ્ય અને અભ્યંતર પરિશ્રદ્ધોનો ત્યાગ કરવો. સંયમને ઉપકારી જીવન જીવવું, નિર્દોષ આહાર, પાણી, વસ્ત્ર, યાત્રાદિકની મદદ લઈ, ધર્મમાં મદદગાર શરીરનું રક્ષણ કરવું. સ્થાનાદિ પ્રતિબંધ થવા ન પામે

આત્માની ત્રણ અવસ્થાની સમજ.

૩૦૯

તે માટે નવકલ્પી વિહારે પ્રતિબંધ રહિત વિચરવું. નિદ્રા, તંદ્રા, આલસ્ય, વિષાદ (ખેદ) અને પ્રમાદને અવકાશ ન આપવો. અનુકૂળ ઇન્દ્રિય વિષયોમાં આસક્ત ન થવું અને પ્રતિકૂળમાં ઉદ્વેજિત ન થવું. સદા સંતોષી બનવું. દરેક ક્ષણે વિશુદ્ધ પરિણામ વડે કર્મભેદ ધોયા કરવો. વિવિધ તપશ્ચર્યા કરવી. પાંચ પ્રકારે સ્વાધ્યાય કરવો. પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિવાળા યવિત્ર માર્ગમાં અંતઃકરણને જોડવું. ક્ષુધા તૃષ્ણાદિક પરિવહો સહન કરવા. ધૃતિ, બુદ્ધિ અને સ્મૃતિ વધે એવો અભ્યાસ સેવવો. મનને આત્મા તરફ વાળવું અને પરમાત્મ-સ્વરૂપમાં એકાગ્રતા વધારવી. આ પ્રમાણે વર્તન કરવાથી આત્મિક રાજ્યમાં પ્રવેશ થઈ શકે છે. અધિકારી જીવે તેમ કરવું ઉચિત છે.

‘ અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય. ’

વૈરાગ્યની મહદ્દથી વિશ્વના તમામ પદાર્થોમાંથી વિરક્ત થવાય છે. જો વૈરાગ્ય ન હોય તો જીવ પોતાનો માર્ગ મૂકીને કોઈને કોઈ વિષયમાં આસક્ત થઈ જઈ આગળ વધતો અટકી પડે છે. માટે આત્મરાજ્ય મેળવવામાં વૈરાગ્યની બહુ જરૂર છે. સામાન્ય વૈભવથી માંડી દેવલોક સુધીનો વૈભવ કાગડાની વિષ્ટા જેવો લાગવો જોઈએ. આત્મમાર્ગના પ્રયાણમાં મહદગાર થાય એવાં સાધનો સેવવાનો સતત-દૃઢતાથી અભ્યાસ પ્રેમપૂર્વક વધારવો જોઈએ. મનની ચંચળ-વૃત્તિઓ રોકાય અને શુદ્ધ બને તેવો અભ્યાસ બહુ ઉપયોગી છે. અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય આ બંને આત્મરાજ્યમાં પ્રવેશવા સહાયકરૂપે ગ્રહણ કરવા. ઇતિશમ્.

(સંગ્રહીત) સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી.

આત્માની ત્રણ અવસ્થાની સમજ.

જૈન શાસ્ત્રમાં સંખ્યાતિત અવસ્થાઓનું બહુ જ સંક્ષેપમાં વર્ગીકરણ કરીને દેહધારી આત્માઓની ફક્ત ત્રણ અવસ્થા વર્ણવવામાં આવી છે.

૧ બહીરાત્મ અવસ્થા—૨ અંતરાત્મ અવસ્થા—૩ પરમાત્મ અવસ્થા.

૧ બહીરાત્મ અવસ્થામાં આત્માનું વારતવીક વિશુદ્ધરૂપ અત્યંત ઢંકાયેલું હોય છે, તેને લીધે આત્મા મિથ્યા અધ્યાયવશ થઈને પૌદ્ગલીક વિલાસ સર્વસ્વ માની લે છે. અને તેની પ્રાપ્તિ માટે પોતાની બધી શક્તિ ખર્ચી નાંખે છે.

૨ અંતરાત્મ અવસ્થામાં—આત્માનું વારતવીક સ્વરૂપ પૂર્ણ રીતે પ્રગટતો થતું નથી. પરંતુ તેના ઉપરનું આવરણ ગાઢ ન રહેતાં શિથિલ-શિથિલતર-

૩૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શિથિલતમ થઇ જાય છે. જેને લીધે તેની દ્રષ્ટિ પૌદ્ગલીક વિલાસો તરફથી હઠી શુદ્ધ સ્વરૂપ તરફ લાગી જાય છે. એથી જ તેની દ્રષ્ટિમાં શરિર આદીની જીર્ણતા કે નવીનતા એ પોતાની જીર્ણતા કે નવીનતા નથી એમ સમજે છે. આ બીજી અવસ્થાજ ત્રીજી અવસ્થાનું પગથીયું છે.

૩ પરમાત્મ અવસ્થામાં આત્માનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ પૂર્ણ પ્રગટ થઈ જાય છે, અર્થાત તેની ઉપરનાં ગાઠ આવરણો બીલકુલ નાશ પામી જાય છે.

પહેલું બીજું ને ત્રીજું ગુણસ્થાન બહીરાત્મ અવસ્થાનું ચિત્રણ છે. ચોથાથી બારમાં ગુણસ્થાન સુધીનાં ગુણસ્થાનો એ અંતરાત્મ અવસ્થાનું દિગ્દર્શન છે અને તેરમાં તથા ચૌદમાં ગુણસ્થાનમાં પરમાત્મ અવસ્થાનું સ્થાન રહેલું છે. તે અવસ્થા (તે ગુણસ્થ ન) આત્માએ ગમે તે ભોગે પ્રાપ્ત કરવી જ જોઈએ.

સંગ્રાહક,

મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીઆ.

વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદીનો સ્વર્ગવાસ.

બંધુ કેશવલાલભાઈ પ્રેમચંદ બી. એ. એલ.એલ. બી. તા. ૨૫-૬-૩૨ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી અમદાવાદના વતની, શેઠશ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના સ્થાનિક પ્રતિનિધિ અને પ્રતિષ્ઠીત વકીલ હતા. સ્વભાવે મીલનસાર, માયાળુ, નિરભીમાની હતા. તેઓશ્રી જૈન ધર્મના ઉંડા અભ્યાસી અને સાહિત્ય રસિક હતા. આ સભા તરફથી ઘણા વખતથી પ્રગટ થતા પ્રાચીન સાહિત્ય ગ્રંથોથી ખુશી થઈ ઘણા વખતથી લાઈફ મેમ્બર થયા હતા. આ સભા ઉપર સંપૂર્ણ પ્રેમ ધરાવતા હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને નહિં પુરી શકાય તેવી એક જૈન નરરત્નની ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

પ્રતીમાજી જોઈએ છે.

અત્રે (ભાવનગર) ના કરચલીયાપરાના દેરાસરજીમાં મૂળનાયક તરીકે બીરાજમાન કરવાને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના ૧૦ થી ૧૫ ઈંચ પ્રમાણના પ્રતીમાજી જોઈએ છે. અનુકૂળ શરત સાથે લખો:—

શ્રી જૈન સંઘ પેઢી
ભાવનગર.

}

શેઠ ડોસાભાઈ અભેચંદ.

શ્રી ધર્મપરિક્ષા—(શ્રી જિનમંડનગણિ વિરચિત.)

સોનું જેમ ચાર પ્રકારની પરિક્ષાએ કરી ગ્રહણ થાય છે તેમ કેરા પ્રકારની પરિક્ષા (ગુણો) એ કરીને ધર્મ ગ્રહણ કરવો તે આઠ ગુણોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન સાથે ઉપદેશક, સુંદર, મનનપૂર્વક વાંચતાં હૃદયને તેવી અસર કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવા ઉત્કટ જિજ્ઞાસા થાય તેવી જુદી જુદી દશ કથાઓ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

આત્માના દ્રવ્ય-ભાવરૂપી રોગોને દૂર કરવા માટે રસાયનરૂપ અને જાત્યવંત સુવર્ણની જેમ કર્મરજને દૂર કરી, આત્માને અત્યંત નિર્મળ કરનાર, સદ્ધર્મના પરમ ઉપાસક બનાવી પરમ-પદ-મોક્ષનો અધિકારી બનાવે છે. પંદર ફોર્મ અસેંદ્ર ઉપરાંત પાનાનો ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુશોભિત આઠન્ડીંગથી આ ગ્રંથ છપાવવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમખણ્ડમ્ ॥

દ્વિતીય અંશઃ વીજો ભાગ.

સંપાદકો તથા સંશોધકો—મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ બીજા અંશમાં આઠમાથી અઠાવીશમા સુધી ૨૧ લંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને આ ગ્રંથ કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે, પરિશ્રુષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કાષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા-સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રતન છે. કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) રાખવામાં આવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા હોવાથી આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભેટ !!

૧ પર્યુષણ અઠાઇ વ્યાખ્યાન (શ્રી ઉદયસોમસૂરિ કૃત) જ્ઞાનભંડાર કે સાધુ-સાધ્વી મહારાજ જેઓશ્રી તેના અપી હોય તેઓશ્રીને ભેટ આપવાનું છે. મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજીના ઉપદેશથી પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. તેના અભ્યાસી કોઇ જૈન બંધુ અભ્યાસ કરવા તરીકે લાભ લેવા માગશે તેને પણ પોસ્ટ ખર્ચનો એક આનો મોકલવાથી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

૨ પ્રશમરતિ—જેઓને તેનો અત્યારસુધી લાભ થયો ન હોય અને હજી પણ તેના લાભ લેવા આતુર હોય તેવા ખરા તત્ત્વજિજ્ઞાસુ કોઇ પણ ઉત્તમ વ્યક્તિ કે સંસ્થાને તેનો લાભ આણુ ચાતુર્માસ દરમિયાન મળી શકે તેવા શુભ આશયથી ભેટ આપવાની છે. સાડા ત્રણ આના પોસ્ટના મળ્યેથી ભેટ આપવામાં આવશે તેમજ ત્યાગી સાધુ-સાધ્વી મહારાજને પણ ભેટ આપવામાં આવશે.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.
સ્પર્શના

ત્રી

પુ. ૨૯ મું. વીર સં. ૨૪૫૮. આષાઢ, આત્મ સં. ૩૭. અંક ૧૨ મા.

કેળવણીનું ધ્યેય.

—*卐*—

“ સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે । જે મુક્તિને માટે લાયક કરે તે વિદ્યા; બાકી બધી અવિદ્યા. આથી, જે ચિત્તની શુદ્ધિ ન કરે, મન અને ઇન્દ્રિયોને વશ રાખતાં ન શીખવે, નિર્ભયતા અને સ્વાશ્રયિત્વ પેદા ન કરે, નિર્વાહનું સાધન ન બતાવે, અને ગુણાભીમાંથી છૂટવાની અને છૂટેલા રહેવાની ધગશ અને શક્તિ ન ઉપજાવે-તે કેળવણીમાં ગમે તેટલો માહિતીનો ખજાનો, તાર્કિક કુશળતા અને ભાષાપાંડિત્ય રહ્યાં હોય; છતાં એ કેળવણી નથી અથવા અધુરી કેળવણી છે.

‘ ગાંધી વિચારદોહન ’ માંથી.